

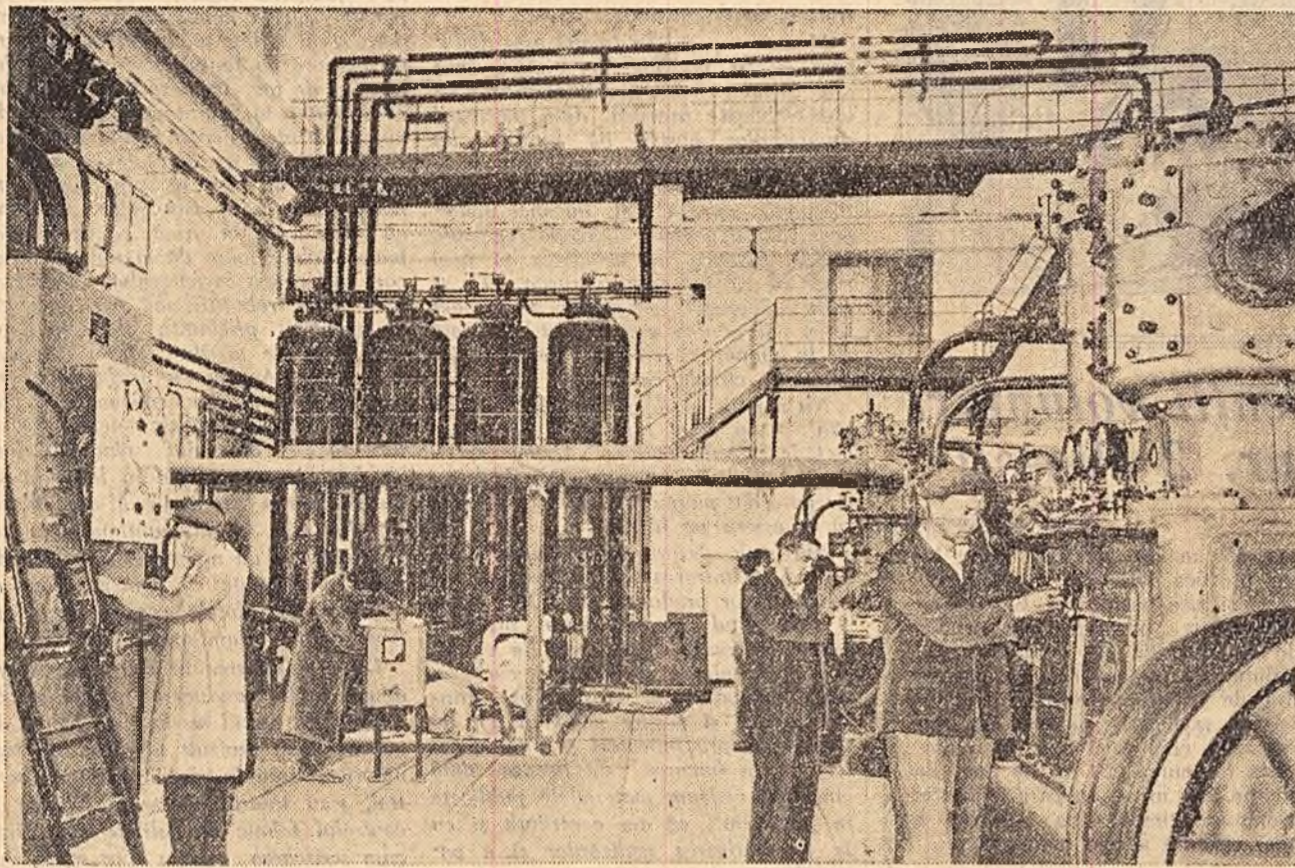
Scinteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

ANUL XXVIII Nr. 4548 Simbătă 13 iunie 1959 6 PAGINI — 30 BANI

Interiorul fabricii de oxigen din cadrul marelui complex industrial ce se construiește la Onești-Borzești. (Foto: Gh. Vintilă)

LA FABRICA „KIROV” — IMPORTANTE ECONOMII

O experiență gospodărească în folosirea materiei prime

Un bilanț semnificativ: în ultimele cinci luni, la fabrica „Kirov” din Capitală s-au economisit 14.630 kg. țesătură și aproape 369.000 dm. p. piele. Din aceste materiale economisite se pot confecționa în plus circa 18.000 perechi încălțăminte. (Datele de mai sus ne-au fost relatate de corespondentul nostru voluntar Ion Boldisor).

„Totul a pornit de la o constatare. Se adunaseră majoritatea muncitorilor fabricii ca să discute cifrele de plan pe 1959, să chibzuiască împreună asupra măsurilor ce trebuiau întreprinse pentru ca lucrurile să meargă mai bine. Ce sarcini se puneau în fața colectivului? Producția în acest an trebuie să crească cu peste 11 la sută, la preț de cost s-a prevăzut să se economisească circa 2.300.000 lei. Privite din punct de vedere administrativ, aceste sarcini puteau fi realizate. Conducerea fabricii cunoștea doar rezultatele calculului: atâtea materii prime, atâtea materiale, atâtea de un fel, atâtea de altul... Dar acest calcul îl s-a a-lăturat... inițiativa muncitorilor, inițiativă care a scos la iveală rezerve interne nebanuite.

S-au făcut, în cadrul consfățuirii, zeci de propuneri valoroase. Iată, de pildă, comunistul Dumitru Ionescu, ștăntator cunoscut în uzină pentru realizările sale deosebite, a venit cu o idee simplă: fiecare croitor și ștăntator să ridice zilnic de la o magazie cu 1 la sută mai puține materiale. Ce s-a gândit el? Într-o zi de la magazia fabricii se ridică mari cantități de materiale. Din proprie experiență constatase însă că poate să realizeze planul zilnic chiar și dacă primește mai puțină țesătură față de normele de consum. Cum? Simplu, prin economii. Prin gospodărirea cu grijă a materialului. (De altfel, acest lucru fusese verificat în practică și de alți muncitori cu care ștăntatorul Dumitru Ionescu se sfătuise înainte de a face această propunere).

Inițiativa a găsit pe loc un larg ecou. Cineva de la contabilitate a făcut imediat o socoteală: acest 1 la sută înseamnă în mod concret, pe întreaga fabrică, economii anuale de materiale de 380.000 lei. Au apărut apoi alte inițiativă și propuneri gospodărești. Unele mai importante, altele mai puțin importante. Toate însă îndreptate spre același scop: să se realizeze economii cât mai mari. Înainte de toate la

materii prime, la materiale. Asta era veriga principală și pe baza punerii în discuție economiilor creștea, creștea mereu. Ca o apă cu mai multe izvoare.

Înainte, poate că nimeni din fabrică nu s-a gândit să socotească serios cât valorează 5 grame de țesătură. Gheorghe Soimu a fost primul care s-a gândit la acest lucru. Dacă toți ștăntătorii ar economisi 5 grame la fiecare pereche de țesătură — și-a zis el — s-ar stringe anual mii de kilograme de țesătură. Ideea lui însemna economii de 100.000 lei anual.

Comunistul Marin Andreescu a venit și el cu o propunere: ca fiecare croitor să economisească circa 10 cm. p. piele la fiecare pereche de încălțăminte croită. Aparent, o propunere mărunț. Dar, aplicarea ei de către toți croitorii din fabrică va aduce, până la sfârșitul anului, economii de piele pentru circa 13.000 perechi încălțăminte. Pornind de la estel de „Idei” gospodărești, muncitorii și tehnicienii fabricii și-au propus să înfăptuiască economii mari. În afara economiilor planificate, colectivul de aici (care este unul din cele 8 colective de întreprinderi din Capitală ce au inițiat mișcarea patriotică de a se realiza cât mai mari economii peste plan) și-a propus să economisească suplimentar 1.400.000 lei.

Intrecerea pentru cât mai multe economii a cuprins pe toți croitorii și ștăntătorii, toți tăbăcarii și muncitorii de la mașini. Fiecare își aduce aportul, într-o măsură mai mare sau mai mică, la realizarea angajamentului. Doar este vorba de un cuvânt de onoare al întregului colectiv.

În secția de încălțăminte mecanică lucrează fruntașul în producție George Marin, om în vîrstă, cu L. TINTEA
M. ANGELESCU

(Continuare în pag. 11-a col. 6-7)

Pentru reducerea consumului de cocs în turnătorii

Un grup de ingineri de la Institutul de studii, cercetări și proiectări tehnologice pentru industria constructoare de mașini și utilaje și industria electrotehnică, în colaborare cu ingineri, tehnicieni și muncitori ai uzinelor „23 August” din București, au realizat un cubilou în care elaborarea fontei se face cu consum mixt de gaze și cocs.

Acest cubilou funcționează din luna martie, timp în care s-au turnat peste 200.000 kg. piese de fontă. La fonta elaborată consumul de cocs s-a redus la jumătate. Totodată s-a obținut o fontă lichidă de calitate superioară la un preț de cost mai mic cu circa 24 lei pe tonă.

În noul cubilou se pot produce 2-2,3 tone fontă pe oră față de 1,5 tone cît este producția maximă la cubilouri cu încălzitură numai cu cocs.

Prin extinderea acestui procedeu la turnătoriile de fontă din țară se va putea economisi anual o importantă cantitate de cocs, iar producția de fontă realizată de cubilouri va spori cu aproximativ 50 la sută. (Agerpres)

NEAGU SFORARU
Director la S.M.T. Gorneni,
raionul Domnești

Ne scriu cititorii

Noutăți din valea Sabarului

Neînsemnat la prima vedere, Sabarul își revărsă, mai ales primăvara, apele sale provocând stricăciuni pe multe zeci de hectare de grădini sau cu alte culturi din raionul Domnești. În unele locuri, apele revărsate formează bălți pe terenuri bune pentru agricultură. Locuitorii raionului Domnești n-au mai vrut să fie la chermul acestor calamități. De aceea, îndrumați și sprijiniți de comitetele raionale de partid și de U.T.M., de sfatul popular raional, ei au pornit în masă la înlăturarea apelor. Pe malul drept al Sabarului se face un dig lung de 6.300 metri, care va feri de inundații 2.000 de hectare teren ce aparține gospodăriei de stat Bradgradi și întovărășirilor din Slobozia; digul va apăra de inundații și vatra satului Cornetu. Canalul Mihăilești-

Novaci, lung de 5.600 metri, va deseca toate bălțile existente pe sub terasa comunelor Mihăilești și Novaci și va culege apele provenite din ploii; canalul fereste de inundații 450 hectare. Legat de acest canal, este și noul dig lung de 600 metri ce se ridică pe malul drept al Argeșului.

În prezent în raionul Domnești se mai fac și alte lucrări de hidroameliorații. Prin toate acestea vor fi ferite de inundații cca. 3.000 ha. teren agricol. Zilnic, pe aceste șantiere participă la muncă voluntarii de oameni. S-au evidențiat la aceste lucrări, locuitorii comunei Mihăilești.

Noi construcții de școli și cămine culturale

ORADEA (coresp. „Scinteia”). — Fața satelor din raionul Criș se schimbă de la o zi la alta: se construiesc case noi, școli, cămine culturale.

În acest an, de pildă, se vor construi în raion 12 cămine culturale. La Șimand, Vinători, Zerind, Lunterni s.a. se vor înălța în curînd asemenea case de cultură.

Nici construcția de școli nu a fost neglijată. În comuna Chișineu Criș a fost terminată zilele acestea construcția unei școli medii. Pînă la sfîrșitul anului în raion se vor mai construi încă nouă școli.

În comunele Sintana, Mîsca, Vinători, Socodor, Țipari, Satul Nou și altele, țărani muncitori au hotărît, în adunări populare, să contribuie voluntar la întreținerea drumurilor.

Curs de specializare pentru agronomi

TG. MUREȘ (coresp. „Scinteia”). — În aceste zile la centrul școlar agricol din Tg. Mureș, din inițiativa secțiunii agricole a Sfatului popular al R.A.M., are loc un curs de specializare cu agronomi pentru stabilirea lanțurilor de cereale bune pentru sămînță.

La acest curs participă inginerii șefi din gospodăriile de stat, inginerii agronomi de la gospodăriile colective și de la secțiunile agricole ale sfaturilor populare raionale, care, întorcîndu-se la locurile lor de muncă, vor organiza recunoașterea culturilor în vederea asigurării unui fond de sămînțe de bună calitate necesare sectorului socialist al agriculturii și pentru sporirea producției la hectar.

Muncitorii fruntași Maria Mihăilă și Aurelia Zaharia de la fabrica de postav „Partizanul Roșu” din Orașul Stalin își depășesc cu regularitate sarcinile de plan. În luna Mai, de pildă, ele și-au depășit planul cu circa 50 la sută.

VALORIFICAREA UNEI ÎNSEMNATE BOGĂȚII

„Aproape că nu vei găsi în altă țară atît de micșoară ca Moldova mai multe ape împodobite cu atîtea frumuseți ale naturii... grăta Dimitrie Cantemir în „Descrierea Moldovei”. Și după ce le pomenea pe cele mai mari, adăuga la sfîrșit: „Toate aceste riuri și lacuri pe care le-am descris pînă aci sînt pline de pești foarte aleși...”

Și într-adevăr, alături de vinul de Cotnari, de calii moldovenesci a țit de căuțați în trecut și de elbe bogății, Moldova avea și foarte mult pește. Un document care se mai păstrează și astăzi la arhivele din Iași arată că înainte de 1900 din Moldova erau trimise mari cantități de pește la Sibiu, la Bistrița-transilvăneană și în alte părți.

Din timpuri străvechi, moldovenii au săgăzit riurile și micii, pleralele și izvoarele făcînd astfel stule de lazuri. Dar odată cu surzerea vremii, pe măsură ce boierii nesățioși se întindeau cu moșile ca niște lipitori, aceștia nu numai că nu s-au îngrijit de lazuri, dar le-au și distrus. Locul lazurilor de odinioară bogate în pește le-au luat mlaștinile neproductive. În fiecare sat din Moldova înfîlînești numiri de acestea: „la laz”, ori „la jezătură”, ceea ce dovedește că pe acolo se auzea clipeșul apei.

Ieseții sînt și astăzi amatori de pește proaspăt. În primăvară, i-a bucurat mult un lucru. La piață, cîteva zile la rînd, colectiviștii din Românești, raionul Tg. Frumos, au vîndut pește. E drept, nu era cine știe ce soi ales, ci caras. Dar era proaspăt. Cumpărătorii intrau în vorbă cu colectiviștii:

Din ce riu l-ați prins?
Un colectivist explica:
— Nu-i din riu. Ne-am făcut un laz de vreo 15 hectare și asta-i să zic așa „prima recoltă”.

Și într-adevăr, cu fonduri proprii și prin munca voluntară a colectivității, gospodăria colectivă din Românești a săgăzit un riu și astfel s-a format un laz. Gospodăria a cumpărat puiet și acum are peste. Deocamdată este la prima producție. În primul an, colectiviștii au pescuit peste 6000 kg., ceea ce revine în medie 400 kg. la ha. Acesta este numai începutul. Lucrurile nu se vor opri de bună seamă aici pentru că membrii gospodăriei colective din Românești au făcut o serie de îmbunătățiri la laz și s-au hotărît să hrănească peștele cu diferite furaje, pentru că sînt dornici să dubleze producția.

Distincții acordate întreprinderilor fruntașe pe țară

Consiliul de Miniștri a aprobat recent o hotărîre prin care se conferă întreprinderilor fruntașe pe anul 1958 „Drapelul de producție” al Consiliului de Miniștri, „Steagul roșu” al Consiliului Central al Sindicatelor, titlul de „Evidențiat”, precum și premii corespunzătoare.

Potrivit hotărîrii, „Drapelul de producție” al Consiliului de Miniștri pe anul 1958 și un premiu s-au conferit colectivului Uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin, pentru merite deosebite în legătură cu îndeplinirea și depășirea planului de stat pe anul 1958.

De asemenea s-a acordat un premiu colectivului Rafinării nr. 1 din Ploești, distins cu „Steagul Roșu” al Consiliului Central al Sindicatelor pentru succesele deosebite obținute în producție în anul 1958.

Pentru realizările importante obținute în îndeplinirea planului de stat pe anul 1958 s-a acordat titlul de „Evidențiat” al Consiliului de Miniștri și premiile respective următoarelor unități: Uzinele de mașini agricole „Semănătoarea” București, Evidențiat I; Filatura Românească de Bumbac București, Evidențiat II; Gospodăria Agricolă de Stat „Partizanul” regiunea București, Evidențiat III.

Au fost de asemenea distinse cu titlul de „Evidențiat” al Consiliului Central al Sindicatelor pe anul 1958 și cu premiile respective: Exploatarea minieră Voivozi, regiunea Oradea, Evidențiat I; Fabrica de ciment „Congresul al XIX-lea” Bicăz, Evidențiat II; Uzina metalurgică-chimică Zlatna, Evidențiat III.

Cu planul semestrial îndeplinit

BACAU (coresp. „Scinteia”). — Joi 11 iunie, constructorii barajului hidrocentralei „V.I. Lenin” de la Bicaz au obținut un important succes. Luptînd pentru îndeplinirea angajamentului luat, de a turna în acest an 600.000 m.c. betoane, muncitorii și tehnicienii de la baraj au turnat în această zi ultimii metri cubi de betoane din planul semestrialului.

Îndeplinirea cu 18 zile mai devreme

cesele deosebite obținute în producție în anul 1958.

Pentru realizările importante obținute în îndeplinirea planului de stat pe anul 1958 s-a acordat titlul de „Evidențiat” al Consiliului de Miniștri și premiile respective următoarelor unități: Uzinele de mașini agricole „Semănătoarea” București, Evidențiat I; Filatura Românească de Bumbac București, Evidențiat II; Gospodăria Agricolă de Stat „Partizanul” regiunea București, Evidențiat III.

Au fost de asemenea distinse cu titlul de „Evidențiat” al Consiliului Central al Sindicatelor pe anul 1958 și cu premiile respective: Exploatarea minieră Voivozi, regiunea Oradea, Evidențiat I; Fabrica de ciment „Congresul al XIX-lea” Bicăz, Evidențiat II; Uzina metalurgică-chimică Zlatna, Evidențiat III.

Au fost de asemenea distinse cu titlul de „Evidențiat” al Consiliului Central al Sindicatelor pe anul 1958 și cu premiile respective: Exploatarea minieră Voivozi, regiunea Oradea, Evidențiat I; Fabrica de ciment „Congresul al XIX-lea” Bicăz, Evidențiat II; Uzina metalurgică-chimică Zlatna, Evidențiat III.

Succesele cefeștilor din Pașcani

PAȘCANI (coresp. „Scinteia”). — Muncitorii, tehnicienii și inginerii de la atelierele C.F.R.-Pașcani desfășoară cu entuziasm întrecerea socialistă. Rezultatele lunii mai, ca de altfel și cele din prima decadă a lunii iunie, sînt îmbucurătoare. Luna trecută cefeștii de aici au reușit

să realizeze planul producției mării la reparații periodice de vagoane-călători în proporție de 104,5 la sută, iar la reparații capitale de vagoane-marfă, în proporție de 102 la sută. Productivitatea muncii a crescut în această lună cu 1 la sută în toate atelierele.

În această perioadă cefeștii din Pașcani au obținut și însemnate economii în producție. Astfel, din angajamentul de a realiza pînă la sfîrșitul anului 450.000 lei economii peste plan, s-au și obținut pînă în prezent economii în valoare de 350.000 lei.

Printre fruntașii în întrecere se numără strungarul Niculiță Gavril, timplarul Aștefănoaie Gheorghe, fierarul Ion Pricop și alții, care își depășesc lunar sarcinile cu 18-20 la sută.

Insemnate cantități de produse agricole contractate

PIȚESTI (redacția ziarului „Secera și Cioacanul”). În acest an, adunarea generală a gospodăriei colective „Viața nouă” din comuna Călinești, raionul Drăgănești-Olt, a hotărît să contracteze cu statul 170.000 kg. cereale. Văzînd starea bună a culturilor, colectiviiștii au încheiat contracte pentru încă 73.000 kg. Avansurile bănești obținute pentru produsele contractate au fost împărțite lunar la zile-muncă, iar o parte au

Pe bulevardul 6 Martie din Capitală este aproape finisat un bloc cu șapte etaje avînd 52 de apartamente.

În concediu pe litoral

În stațiunile de pe litoral au sosit vineri dimineața oaspeții. În gărlile stațiunilor Eforie și Vasile Roaită prima serie de oameni ai muncii, veniți din toate regiunile țării la tratament sau pentru a-și petrece concediul de odihnă, au fost primiți sărbătorește.

La Eforie oaspeții și-au ocupat cu deosebită satisfacție locurile în camerele moderne utilate ale noului complex de case de odihnă și la vilele stațiunilor. Datorită noilor construcții date în folosință, stațiunile de pe litoralul Mării Negre au posibilitatea să găzduiască în acest an un număr sporit de oameni ai muncii. Numai la Eforie pot fi găzduiți în acest an, într-o singură serie, peste 5.500 de oameni ai muncii, veniți la odihnă sau pentru tratamente balneare.

(Agerpres)

foșt folosite pentru construcția unei maternități de scroafe. Multe alte gospodării colective și întovărășiri din raionul Drăgănești au încheiat contracte pentru a vinde statului însemnate cantități de cereale. Astfel, gospodăria colectivă Cîrmpoiaia va vinde statului 194.500 kg. cereale, gospodăria colectivă Radomirești 150.000 kg., întovărășirea „Voința” Băcălești, 328.000 kg. cereale etc.

CRAIOVA (coresp. „Scinteia”). În fiecare an colectiviiștii din Maglavit, regiunea Craiova, vînd statului pe bază de contract însemnate cantități de produse agricole. Anul acesta de pildă, gospodăria colectivă a contractat să vîndă statului 580 tone grîu, 350 tone porumb, 180 tone floarea-soarelui, mari cantități de legume și produse animale precum și recolta de pe 50 ha. tutun, 10 ha. arpagic, 50 ha. lucernă, sămînță etc.

Vînzînd statului mari cantități de cereale, colectiviiștii obțin însemnate venituri bănești. Pînă acum ei au primit ca avans pe contractele încheiate un milion lei.

Din acești bani o mare parte a fost împărțită colectiviiștilor în contul zilelor-muncă. Astfel, de curînd s-a dat un avans de 5 lei la fiecare zi-muncă. Multe familii, cum ar fi de pildă cea a lui Gheorghe Gruiă, Gheorghe Moldoveanu și altele au primit ca avans peste 1.000 lei.

M. CORCACI
coresp. „Scinteia”

(Continuare în pag. 11-a, col. 4-5)

La prășit, pe tarlalele gospodăriei colective

Colectiviștii din satul Nuntași, raionul Istria, îndrumați de organizația de bază, folosesc toate mijloacele pentru executarea la timp a lucrărilor de îngrijire a culturilor. Pînă acum, pe întreaga suprafață de 60 hectare cultivată cu sfeclă de zahăr s-au executat 3 prașile, iar pe 200 hectare cu floarea-soarelui — 2 prașile mecanice și una manuală. De asemenea, au fost prașite de mai multe ori cele 611 ha. cu porumb, din care 2 prașile au fost date cu tractoarele.

Colectiviștii au făcut și alte lucrări, cum ar fi cositul lucernei și al secarei furajare, prașitul celor 17 ha. de perdele de protecție plantate în primăvară. Căratul a 800 m.c. de piatră pe șosea.

În aceste munci s-au evidențiat brigada a doua condusă de brigadierul Străinu Ion, candidat de partid, și echipele conduse de Andrei Elena, Butaru Nicolae și Băjenaru Valeriu.

CATANA CONSTANTIN
coresp. voluntar

Corcetătorii de la stațiunea I.C.A.R.-Cluj lucrează la ameliorarea a o serie de plante, la crearea de soluri și linii noi de grîu, orz, porumb, cartofi etc., care să dea producții mai mari, să fie rezistente la boli.

În fotografie: Laboranța Ilea Letiția face polenizarea artificială a grîului de toamnă Cluj-319. (Foto: Gh. Dobai)

In preajma inchiderii anului in invatamintul de partid

Ne pregatim pentru seminarul recapitulativ

De mai bine de 4 ani sint pron-gandist si mi place mult aceasta in-dectricie. Anul acesta am condus cercul de studiere a Istoriei P.M.R. anul II din intreprinderea noastra. Din cerc fac parte 22 cursanti. Cu-nosc bine pe fiecare cursant, caci tot eu am condus si in anul intai acest cerc.

Tematica cursului de studiere a Istoriei P.M.R. anul II fiind interesant — ea cuprinde lupta partidu-lui nostru din 1938 si pina la Plei-nara C.C. al P.M.R. din noiembrie anul trecut — a facut ca majorita-tea cursantilor sa participe cu re-gularitate, iar la seminarul sa alba loc discutii vii legate de aplicarea concretă a politicii partidului no-stru.

Iată-ne acum la sfirsitul anului de invatamint. Pe baza indicatiilor primite de la cabinetul de partid eu am recitit intreg materialul bi-bliografic, am participat la consan-tatiile organizate pentru propagan-darea acestor materiale, am organizat, m-am gindit asupra felului cum sa conduc seminarul recapitu-lativ, astfel incit cursantii sa adin-cească cunoştinţele dobîndite in cursul anului si cum sa orientez dis-cutiile spre o legătură cit mai strînsă cu viaţa. La ultimul seminar am informat pe cursanti asupra pro-blemei pe care le vom pune in discutie la seminarul recapitulativ.

Separat, am organizat o consulta-ţie unde au fost clarificate o serie de probleme privitoare la caracte-rul celui de-al doilea război mon-dial, luptele eroice ale ceteristilor si petroliferilor din 1933, insurec-tia armată de la 23 August 1944, do-borirea regimului burghezo-mosierec si instaurarea regimului democrat-popular. După această consulta-ţie, cursantii au inceput să se recapitu-leze materia. Unii şi-au făcut caie-te speciale cu temele ce se vor discuta. Am controlat cîteva din ele si unde am văzut că tovarăşii au greu-tăţi în înţelegerea ma-terialului am dat ajutor. De cîte ori a fost nevoie am organizat consu-ltaţii fie individuale, fie cu mai mulţi cursanti deodată. De pildă, to-varăşa Lelia Trandor, care este o cursantă bună, nu cunoştea suficien-t de bine funcţiile statului nostru de-mocrat-popular şi cum trebuie combătute teoriile revizioniste în legătură cu rolul conducător al par-tidului. Împreună însă am clarificat aceste lucruri.

Pentru însuşirea de către toţi cursantii a materialului ne-am mai gindit la un lucru si anume: ca

cei mai buni cursanti să dea ajutor tovarăşilor care au mai multe greu-tăţi în studiu.

Zilele acestea, am fost împreună cu toţi cursantii la o consultaţie col-ectivă organizată de cabinetul raional de partid.

Discutiile ce le vom purta la se-minarul recapitulativ vor oglindi munca noastră pe timp de un an de zile. Vom căuta ca în dezbateri să legăm problemele teoretice de sar-cinile actuale ale construirii socia-lismului în patria noastră, de sar-cinile concrete ce revin fiecăruia la locul de muncă.

ALEX. OLARU
propagandist la cercul de Istorie
a P.M.R. anul II — Intrep-
N. Bălcescu — Bucureşti

Veşti din organizațiile de bază

● La Buzău, seminariile recapitu-lative de inchidere a anului școlar în învățămîntul de partid vor avea loc între 18 și 30 iunie. Pentru ca acees-te să se desfășoare la un nivel cit mai înalt, comitetul orașenesc de partid a ales un colectiv format din 37 to-varăși, activiști de partid, de stat și din economie, care vor participa la aceste seminariile. Secretarii organiza-țiilor de bază au fost instruiți ca după inchiderea învățămîntului de partid să analizeze, în adunările generale ale organizațiilor de bază, modul cum s-a desfășurat învățămîntul și sa stabileas-că măsurile necesare pentru desche-de-re anul școlar.

● Propagandistul cercului de Istorie a P.M.R. de la șantierul naval maritim din Constanța, tov. Damiriu Gheor-ghe, de-a încetățenia centrală în cele 70 de dormitoare spațioase pot fi cazați 300 de constructori. În bibli-otecă, un bufet.

Căminul este dotat cu spălătorie, uscătoare și călătorie mecanizată. În curînd constructorii îl vor primi în folosință.

● În cadrul organizației de bază din cartierul 11 A Cluj au funcționat în acest an școlară un cerc de studiere a Istoriei P.M.R., un curs școlar și un cerc de politici curente. În prezent, to-varășii din cercul de Istorie a P.M.R. și de la cursul școlar se pregătesc pen-tru seminarul recapitulativ, revăd materialul studiat, își completează conspectele, participă la consultații.

A apărut:

Probleme economice nr. 5-1959

Numărul de față al revistei „Probleme economice” publică articolele: „Teorii asupra plusvalorii — o critică niticitoare a economiei politice vulgare” de Z. ORNEA; „Rolul investițiilor capitale în reproducția socialistă lărgită” de V. ROTARU; „Aspecte ale dezvoltării industriei chimice” de ION VELEA; „Cîteva probleme ale folosirii raionale a resurselor noastre lemnoase” de A. HARAP; „Cu privire la creșterea productivității muncii în agricultura socialista” de E. JIANU; „Dezvoltarea sistemului de contractare a produselor agricole” de EMERIG DAN și „Aspecte ale procesului pauperizării (războaie mondiale)” de GH. STANCIU.

La rubrica „Lee și consultații” este publicat studiul: „Producția de mărfuri și legea valorii în socialism” de L. RACHMUTH.

Revista mai publică la rubrica „In-ternări” articolele: „Pe marginea se-siunilor științifice a cadrelor didactice de la Institutul de Științe Economice „V. I. Lenin” — București” de MIRCEA NI-COLAESCU; „Mobilizarea rezervelor de reducere a consumului de combustibil în industria cimentului” de O. DIMI-TRIU; „Unele aspecte ale chimizării agriculturii în țara noastră” de D. DA-VIDESCU și „Agravarea fenomenelor de criză în industria textilă din țările capitalistice” de A. KUN.

Revista „Probleme economice” mai cuprinde rubricile: „Recenzii”, „Infor-mații științifice”, „Note bibliografice”, „Revista revistelor”.

Cum ne procurăm actele

— Tovarășe președinte, cetățenii de pe strada noastră propun să ai-niem gardurile, să avem o stradă dreaptă și frumoasă, așa cum stăde bine gospodariilor din orașul nostru. — Aveți dreptate! Deputatul de circumscripție e plecat la fața locu-lui.

— Tovarășe președinte, biblioteca din satul nostru e neîncăpătoare.

— Cum am putea s-o mărim? Propuneți concret!

— Și uite-așa, un permanent du-tivno este în fiecare zi. În fiecare ceas, la sfaturile populare din co-munitate și orășele noastre.

Un om vine să facă o propu-nerie, un altul să se cămărească să spună sau să se-mănăze anumite lipsuri. Cetățenii vin cu încredere în sfatul popular. Uneori președintele este el însuși ple-cat pentru cele mai importante tre-buri la fața locului.

În afară de această formă vie, practică, de legătură nemilociată în-tre cetățeni și sfatul popular, mai există corespondența. Mai ales atunci cînd este vorba de eliberarea ac-telor pentru cetățeni care au plecat din localitățile natale, coresponden-ța s-a dovedit a fi o formă care scutește deplasările de-a lungul și de-a latul țării pentru un certificat de naștere, să zicem. Se știe că întrepri-nderile și instituțiile din întreaga țară continuă să întocmească pen-tru toți salariații cărțile de muncă. Tocmai acest lucru a făcut ca ofi-cinile de stare civilă să fie mai so-licitate ca orînd. Modul de obți-neră a unui act — la prima pri-vere — foarte simplu. O cerere la sfatul popular în raza căruia locuiești, acesta o trimite în orașul sau comuna natală, iar în 10-15 zile trebuie să primești actul cerut. La drept vorbind, simplu numai atunci cînd comitetele executive suprave-ghează ca toate cererile să fie rezolvate cu aceeași operativitate. Dar dacă se întâmplă ca cererile să fie rezolvate ca la Sfatul popular din comuna Oroiu, raionul Ludus, re-giunea Cluj, atunci cetățenii pătesc ce-a pătîi Elena Gheorghe din București: „Din decembrie 1958 și pînă în prezent, eu am bă-

Cititorii despre felul cum se eliberează actele necesare Cărții de muncă

adresat și Arhivelor Statului din Cluj. Și iar i s-a răspuns: „Nu po-sedăm arhiva comunei Oroiu decît pînă în anul 1872”. Din nefericire Elena Gheorghe nu s-a născut în-ainte de 1872, ci abia la 2 august 1923. Că așa este, o poate dovedi cu vechiul certificat de naștere, cu nr. 17, eliberat în 1950 de aceeași com-ună. Cum adică, în 1950 era în-registrată, iar acum nu mai este? Ce părere are referentul cu starea civilă?

Văzînd că n-o scoate la capăt, Elena Gheorghe a trimis la 18 aprilie 1959 o scrisoare recomandată, pe adresa președintelui Sfaturii populare al comunei Oroiu (cu plic și timbre pentru răspuns recoman-dat) și, bineînțeles, aștepta răspun-sul. Răspunsul ca răspunsul, dar mai ales aștepta certificatul de care avea nevoie pentru întocmirea căr-ții de muncă! Dar nici pînă azi n-a primit nimic!

De ce nu răspunzi, tovarășe președinte? Știu că ai treburi multe, dar trebuie oare să aștepti să fi rezolvat pe această cale? E greu de înțeles cum se împacă comitetul executiv cu un asemenea „sistem” de lucru. Pînă cînd se vor mai mulțumi salariații Sfaturii populare din comuna Oroiu să trimită ră-spunsuri superficiale în loc să pună ordine în registrele de stare civilă?

Teatrul de păpuși din Orașul Stalin a prezentat, zilele trecute, un specta-col la clubul uzinelor „Ernst Thäl-manu”. Piesele jucate — „Prima lecție” și „Gîscănelul” — au fost primite de copii cu un mare entuziasm.

Fotografiile noastre înfățișează as-pecte din timpul spectacolului.

De la corespondenții voluntari din rafinăria nr. 2 Ploiești

Pentru reducerea pierderilor de produse petrolifere

Comitetul de partid al rafinării noastre a îndrumat birourile orga-nizațiilor de bază din secția și în ap-licarea construcției noului cămin pen-tru nefamiliașii al trustului regional de construcții locale.

Căminul are două etaje a căminu-lui are încălzire centrală. În cele 70 de dormitoare spațioase pot fi cazați 300 de constructori. În bibli-otecă, un bufet.

Căminul este dotat cu spălătorie, uscătoare și călătorie mecanizată. În curînd constructorii îl vor primi în folosință.

DAN COMANESCU
tehnician

O propunere justă aplicată

La instalarea de rafinare a pro-duselor albe, încălzirea vagoanelor-cisternă se făcea la o distanță de

Tribuna corespondentului voluntar

Răspunzător pentru fiecare rînd

Intr-una din zile, pe cînd umblam cu diferite treburi prin uzină, mi-am auzit numele strigat. Strungarul Alexandru Chiru, cunoscutul nostru frun-tas, făcea să mi spună că C.F.R.-ul a mai reparat încă cinci vagoane pen-tru transportul muncitorilor noștri la uzină. „Așa e, tovarășe Jinga, presa e arma cu tirul cel mai lung” — mi-a spus el la despărțire.

M-am bucurat în treaba asta dădu-sem și eu o pic de ajutor. Încă din toamna trecut, trenul-cursă Gor-lești-Colibași proceea dese neacuzi muncitorilor noștri. Ba intrînd, ba venea cu vagoane puține, ba i se defecta locomotiva pe traseu ș.a.m.d. Plîngerile către C.F.R. nu mai conte-nau, dar degeaba! Direcția regională C.F.R. din Craiova a cutădeasă să facă ceva ca să îndrepte lucrurile. La să scriu „Scînteia” — mi-am zis. Și-am scris. Scrisoarea mea a fost publicată și, la numai cîteva zile, trenul a in-cepăt să circule ca lumea.

Nu e mult — doar vreo cinci ani de zile — de cînd am venit să lucrez aici, la „Vasile Tudose”. Uzina era tî-nără, la fel și oamenii. Dar hîrnicia lor mi-a dat mereu noi subiecte pe care să le aștern pe hîrtie.

Am scris despre multe lucruri, in-cepînd cu intrarea în funcțiune a pri-mului sector productiv, la 1 Mai 1954, și continuînd cu realizarea primelor loturi de compresoare, cutii de viteză, pompe de ulei și de benzină, carburato-re ș.a.m.d. Am scris despre frun-tașii uzinei și despre metodele lor de muncă, despre inovatori și raționaliza-tori. Eram bucuros, de fiecare dată cînd mi vedeam materialele publicate în „Scînteia”, că am contribuit și eu la popularizarea realizărilor și a oa-menilor noștri.

Mi-aduc aminte cînd însușire au sîrînit în rîndul muncitorilor din brigada condusă de candidatul de partid Elena Ică cele cîteva rînduri trimise de mine și apărute în-tr-un număr al „Scînteii” din preajma zilei de 8 Martie anul acesta. Nici nu vă închipuiți ce însemnă pentru mun-citorii clari și cîteva rînduri despre ei apărute în ziar. În cineva lui 1 Mai ele au lucrat și mai bine, cu rezultate și mai mari. Sau ce bucuros am fost cu toții cînd s-a dat în folosință, în uzina noastră, instalația de călire cu

curenți de înaltă frecvență! „Scrie, to-varășe Jinga, la ziar — mă îndemna-oamenii — să știe și alții ce-am reali-zat noi!”. Se putea să nu scriu?

Înainte de a mă apuca de scris, ca-ut cum se zice — să mă documentez cit mai bine. Mai întîi, stau de vorbă pe îndelețe cu muncitorii. Apoi, merg la conducerea uzinei, la comitetul de partid sau la comitetul de întrepri-nderi și mi scriu toate datele necesare în legătură cu faptul respectiv. Mă fe-resc, ca de tot, de înexactități. Mă simt răspunzător în fața tovarășilor mei de muncă pentru fiecare rînd scris. Mai bine controlez de cinci ori și scriu o singură dată, decât să scriu despre un lucru de care nu sint sigur. Auzisem, cu citva timp în urmă, că unele sec-toare prelucătoare de la noi au neco-zuri din cauza turnătorilor. Piese tur-nate prost, rebuturi, mă rog, o seamă de greutăți pricinuite de cele două turnătorii ale noastre. M-am interesat și așa era. Aveam eu unele date, dar cum să întocmesc o corespondență așa, fără să cunosc cauzele neafunșurilor, fără să știu cine sînt vinovații, fără să dau nici o sugestie în legătură cu îmbunătățirea situației? M-am intere-sat din nou, în amănunțime, am fost la turnătoriile de neferoase și la cea de fontă, am discutat cu oamenii și am adunat toate datele care-mi trebuiau. Abia atunci m-am apucat de scris.

După publicarea în ziar a coresp-ondenței mele, conducerea uzinei și co-mitetul de partid au luat o seamă de măsuri (s-au revizuit utajele din tur-nătorii și s-au instalat aparate de con-trol, s-au îndrît asistența tehnică și controlul tehnic de calitate etc.). Îată cum scrisoarea mea a avut efect, du-cînd la înlăturarea neafunșurilor. Pro-centul de rebuturi în turnătorii a scă-zut, în ultimele luni, sub cifra admisă.

În achiziția de corespondent vol-un-tar sint sprijiniți îndeaproape de to-varășii mei de muncă, de comitetul de partid al uzinei și de conducere.

Cu fiecare scrisoare pe care o trimt „Scînteia” mă simt mai legat de oa-menii în mijlocul cărora lucrez, da munca lor, de succesele lor.

PETRE JINGA
tehnician, uzinele „Vasile Tudose”
Colibași, regiunea Pitești

Pentru reducerea pierderilor de produse petrolifere

Comitetul de partid al rafinării noastre a îndrumat birourile orga-nizațiilor de bază din secția și în ap-licarea construcției noului cămin pen-tru nefamiliașii al trustului regional de construcții locale.

Căminul are două etaje a căminu-lui are încălzire centrală. În cele 70 de dormitoare spațioase pot fi cazați 300 de constructori. În bibli-otecă, un bufet.

Căminul este dotat cu spălătorie, uscătoare și călătorie mecanizată. În curînd constructorii îl vor primi în folosință.

DAN COMANESCU
tehnician

O propunere justă aplicată

La instalarea de rafinare a pro-duselor albe, încălzirea vagoanelor-cisternă se făcea la o distanță de

Valorificarea unei însemnate bogății

S-au făcut, e drept, lucruri multe, dar mai sînt încă, de făcut. În re-giunea Iași sînt, condiții să se cre-ze iazuri aproape în fiecare com-ună. Nu peste tot oamenii sînt con-vinși însă de necesitatea acestui lucru.

În cadrul gospodăriilor de stat din regiune s-ar putea refaca mai multe iazuri de unde să se pescuască anual cel puțin 250.000 kg. peste. Numai că tovarășii din consiliile acestor unități manifestă prea puțin interes. Sînt unii care susțin că nu-i rentabil deși e bine cunoscut că valoarea cheltuielilor investite într-un hectar de iaz se amortizează în cîteva ani. În a-ceastă privință ar avea un cuvînt de spus atît conducerea trustului regional Gostai Iași cit și Ministe-rul Agriculturii și Silviculturii.

Cîte iazuri nu s-ar putea face pe întreg cuprins al regiunii? Numai pe valea Miletinului există un complex agropiscicol de unde s-ar obține 750.000 kg. peste anual creîndu-se posibilitatea să fie irigate însemnate suprafețe de teren. Aceiași lucru se poate spune și despre valea Bah-luțului.

În regiunea Iași însă, băgătia pen-tru cîștigarea marilor bogății pe care o oferă iazurile se desfășoară greoi și nu pe măsura posibilităților.

Ea nu este susținută pe deplin de către organele de partid și de stat din regiune. Membrii gospodărilor colective și ai întovărășirilor agric-ole sînt chemați ca în răstimpul dintre diferite lucrări agricole să se ocupe și de amenajarea iazurilor. Aceasta va fi în folosul lor, deoarece vor avea mai multe venituri și vor putea contribui la aprovizionarea cu pește a populației de la orașe.

O experiență gospodărească în folosirea materiei prime

(Urmare din pag. 1-a)

duce, pentru comitetul de partid și comitetul sindical. S-au cercetat la fața locului cauzele. S-au iestit la iveală multe lucruri. De pildă, în cadrul brigăzii conduse de Gheorghe Pană unii muncitorii realizează economii, în timp ce alții, lucrînd în aceleași condiții și cu aceleași ma-teriale, aveau pierderi. S-a cercat sfa-tul colectivului. A fost organizată imediat o consfătuire de producție. S-au elaborat măsuri: unele de or-din tehnic și organizatoric, altele care priveau latura ridicării nivelu-lui profesional. S-au înființat cursuri de minim tehnic în care au fost cuprinși peste 1.000 muncitori.

Au fost organizate cursuri de in-struire practică la locul de muncă cu un obiectiv precis: economii și calitate. Cei mai buni tineri au expus în fața colegilor metodele lor de muncă, experiența lor. Și așa treptat, de la o lună la alta, toți mai mulți muncitori au început să se alinieze în rîndul fruntașilor.

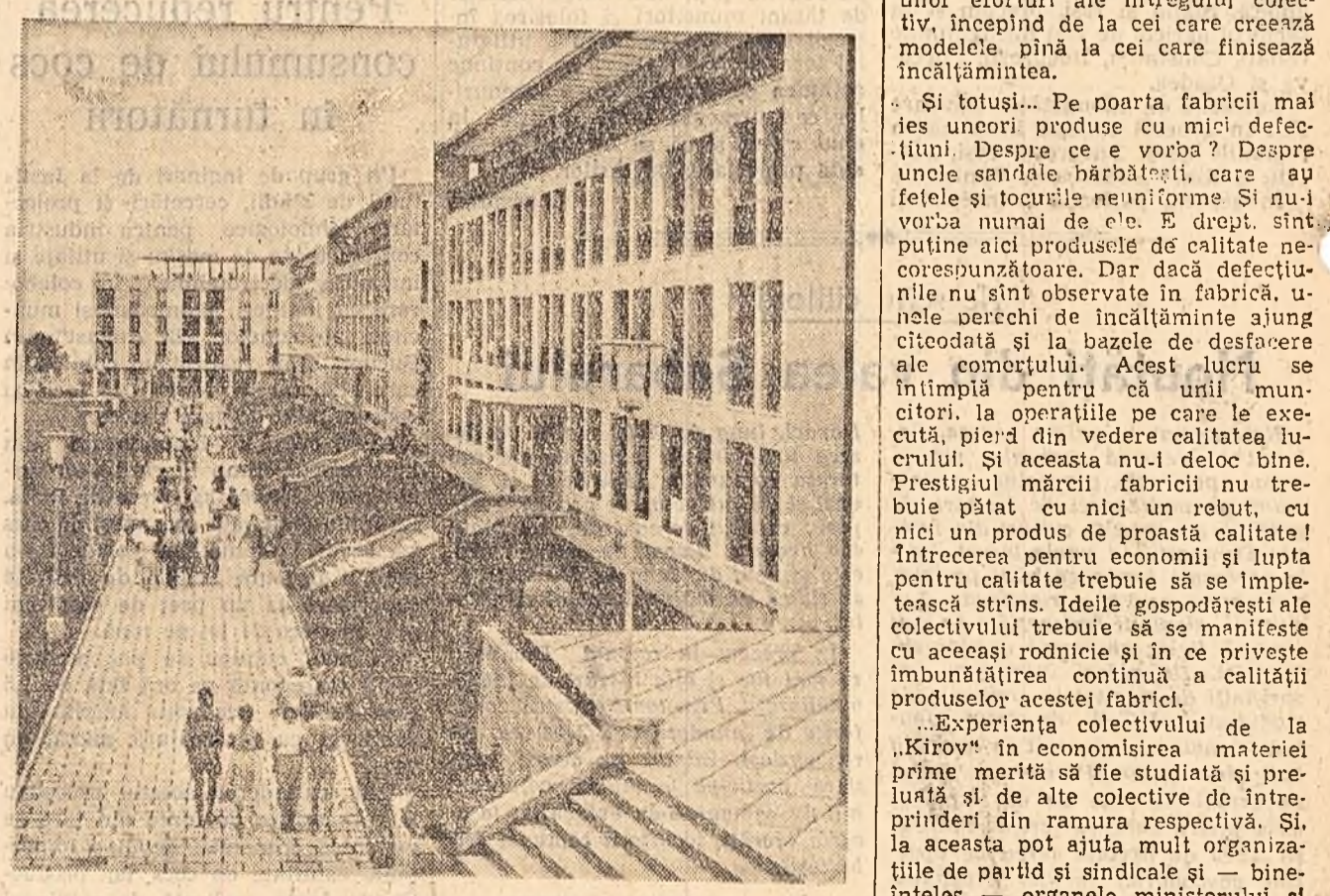
Cînd în luna mai s-a analizat si-tuația economiilor, s-a constatat că atelierul condus de Gheorghe Spira a ajuns să economisească în ap-riție peste 56.000 dmp. peie! Iar brigada lui Pană nu numai că a respectat consumurile normate, dar a obținut și economii. Și nu e vorba numai de acest atelier sau numai de această brigadă.

În orice întreprindere ar lucra, muncitorii trebuie să dovedească exigență față de propria lor muncă. Cu atît mai mult într-o fabrică de încălzîmînte.

Fabrica și-a cîștigat în ultimii ani un renume bine meritat. Auzim tot mai des în magazinele de încălzî-mînte: „Așa vrea niște pantofi de la Kirov”. Multă cumpărători solicită în mod special produsele realizate de această fabrică. E o încredere ce nu se cîștigă ușor. Ea e rezultatul unor eforturi ale întregului col-ectiv, începînd de la cei care crează modelele, pînă la cei care finisează încălzîmîntele.

Și totuși... Pe poarta fabricii mai ies uneori produse cu mici defec-tiuni. Despre ce e vorba? Despre unele sandale bărbătești, care au fețele și tocurile neuniforme. Și nu-i vorba numai de ele. E drept, sînt puține artic produse de calitate necorespunzătoare. Dar dacă defec-tiunile nu sînt observate în fabrică, u-nile perechi de încălzîmînte ajun-g cîtoadată și la bazele de desfacere ale comocului. Acest lucru se în-tîmplă pentru că unii mun-citori, la operațiile pe care le ex-ecută, pierd din vedere calitatea lu-crului. Și aceasta nu-i deloc bine. Prestigiul mărcii fabricii nu tre-buie pătuit cu nici un rebuț, cu nici un produs de proastă calitate! Întrecerea pentru economii și lupta pentru calitate trebuie să se îm-pletescă strîns. Ideile gospodărești ale colectivului trebuie să se manifeste cu aceeași rodnicie și în ce privește îmbunătățirea continuă a calității produselor acestei fabrici.

Experiența colectivului de la Kirov” în economisirea materiei prime și de alte colective de întrepri-nderi din ramura respectivă. Și, la aceasta pot ajuta mult organiza-țiile de partid și sindicale și — bine-înțeles — organele ministerului și ale direcției generale respective.

Zile de odihnă pe litoral.

CONST. JALBA

Cronica unui sat

F. BRUNEA-FOX

— Bădă, ce părere ai dumneata de praful ăsta?
 — Cel interlat conduce un car cu coceni. Om de vreo patruzeci și cinci de ani, voinic, îmbrăcat nu ca muncitorii de la țară.
 — Dumneata, se vede că n-ai mai fost pe la noi niciodată. Cum vrei să fie o șosea de țară ce n-are somn tot anul? Cu fier acoperită, și încă se zdruncină. E ca palmele mele. Ia să le tin numai în mânuși sau în buzunare, să vezi ce nelede și catifele se fac. Știi dumneata câte comune leagă șoseaua asta? Comune care produc, nu giună și care consumă cum n-au consumat altădată. Pe aici se scurg buciile spre țară, se aci vino marfa la cooperative. Apoi tractoarele, căruțele... Dar, hai noroc, că eu o iau pe drumeagul ăsta.

— Încotro?
 — La gospodărie. De acolo sînt. Dacă te apucă amiaza și mi se leagă mâna de apă, mă duc pe la gospodăria colectivă „I. Mai”. Mă găsești acolo. Intrebi de brigadierul Vișan Vasile.

— Multumesc, dacă o aveți timp.
 — Mă rog, voia la dumneata.
 Și brigadierul cîrmii pe drumeagul dintre sălele ce perdeluiau marginea șoselei.

Dintru oamenii care s-au consacrat cu trup și suflet renașterii comunei, al mai reprezentativ este comunistul Petre Fintină. L-am cunoscut în 1957 și-i păstrez cu admirație imaginea.

Atunci era vicepreședinte al școlii și în această calitate l-am consultat în legătură cu nescăi date obștești. Habar nu aveam că e și conducătorul gospodăriei „I. Mai”. Minunat om! — am conchis numaidecît. Inel, uscățiv, cu limpele cărunte — cred că se apropia de cincizeci — cu un chip osos în expresia căruia diserveau imediat un caracter ferm, cumplit, deprins să ghicească și să aghere în care scapără, cînd e cazul, o scripcă săgălincă sau ironică. Corect îmbrăcat, orășenește, purta pardestul pe umeri, căci în birou era cum răcoare și el puțin suferind. M-a ascultat atunci cu o prietenească seriozitate și mi-a răspuns meticulos, competent și statistic.

Am avut curiozitatea să cercelez carnetul în care notasem atunci datele privitoare la comună (am să alătur aici și cele din 1959), în comparație cu situația din 1936—1940. Nu le voi înșira pe toate, interesante totuși, ci pe cele mai grăitoare. Bunăoară, nici un neștiutor de carte făcã de 1233 analfaței din timpul regimu-

lui burghezo-moșteresc: 85 țărani absolvenți de cursuri agricole, față de zero; 26 cercuri de cultură (0); două case de nașteri (0); două grădinițe de copii (0); 104 elevi ai școlii medii (29); 16 femei promovate în munci de răspundere (0); 32 aparate de radio (3); familii întovărășite — 562; magazine cooperative — 11. S-au consumat 330.000 metri țesături de bumbac, față de 17.400; 300 biciclete înregistrate (față de 9 în 1944).

Și în timpul ăsta, cînd în comună se desfășurau schimbări extraordinare, — gospodărie colectivă înfloritoare, tîmîn cultural, echipe artistice — doi oameni, doi bătrîni, Vasile Mirică și Ion Bădea, se vălăguiau scormonind fără odihnă pămîntul în căutarea unui izvor nouăc. În jurul lor satul cel sîrîmb din fașă se naștea din nou, robust și promițător. Creștea vîzînd cu ochii, se împlinea la trup, se îmbujora la chip, el altă dată gîrbos și sîrjit. Și în timp ce cu osîrdia țărănilor harnici din gospodăria colectivă „I. Mai” el își croia drum către fruntea comunelor colectivizate, cei doi locuitori își juraseră vlagă și năzuințele descoperirii unui șipot care să le veșnicească numele. Săpau de ani de zile, nu pentru că satul ar fi dus cîndva Țișă pe apă potabilă. Așa, E și bărbetel. Puteri îndestulătoare. Atunci? Să vedeți cum stau lucrurile. Printre alte monumente avucative, există două denumiri, fîntina lui Brișcoag și „fîntina lui Bîlu”. De ce să nu existe încă una, care să se cheme „fîntina lui Bădea și a lui Mirică”? Ideea le-a suris și au porces numaidecît s-o traducă în fapt. Cînd s-au apucat s-o realizeze, credeau că e vorba de o operație obișnuită. Scoțeau pămîntul pînă ajungi la pinza lichidă, burleană și scorbura și gala. Nu rămîne decît să-ți creștești numele pe ghînz.

Ei au avut ghinion. N-au dibăcît apa în locul unde scoteau că este. Au prospectat mai încolo. Eșec. S-au mutat mai sus, departe. Nici s-au urcat apoi mai sus, sub noic. Kix. Tot degeaba...

Cînd, în 1952, Petre Fintină a pornit gospodăria, s-a adresat și eroilor noștri.
 — Nu intrați și voi?
 — Nu putem. Cine o să se ocupe de izvor?
 — N-ar merge mai repede dacă s-ar mobiliza pentru treabă asta mai mulți?
 — Cum adică teabă?
 — Colectivă.
 — Și cu pomana cum rămîne? Ținem s-o avem numai noi, eu și Vasile Mirică.
 S-a pornit gospodăria fără el. Știi căre a fost averea ei la început? Doi bol, trei cai și două vaci. Dar au pornit-o cu dreptul, căci au încheiat anul cu un spor de 62.000 lei. (Acum fondul de bază este de 3.800.000 lei). Și an de an gospodăria s-a mărit și a înflorit. În licee primăverii se pune problema: unde să se depoziteze plusul de cereale și alte?
 Ica venind deunăzi pe la gospodăria, am găsit-o iarăși în dirctora construcțiilor de magazine pentru grîne, căci recolta se anunță bogată. Erau aproape gata, cînd am venit pe la începutul lui iunie, cinci imense magazine noi și zece supraorșemize.

L-am cunoscut cu acest prietel pe tînărul Florea Fintînă, fiul lui Petre, care i-a succedat la conducerea vastei gospodărie. E absolvent al Școlii instituționale de doi ani, de pe lângă Institutul agronomic Craiova și are toate calitățile părintelui său — energie,

(Continuare în pag. IV-a, col. 5—6)

FETISOV I. L.

DIN PLASTICA BIELORUSĂ

Suhoverhov V. P.

Pentru patria bielorusă

Fata din dansul spaniol

Era în zilele concursului echipei artistice de amatori din întreprinderile clujene. Se întrecău cîntăreți și dansatori, care în viața de toate zilele pot fi înțeliniți la strung ori lingă războaiete de țesut, oameni care au în-drăgît arta, consacrandu-i multe ceasuri din timpul liber.
 Intr-una din sălile de concurs, spectatorii aplaudau cu căldură programul prezentat de artiștii amatori de la fabrica de tricoteaz „Varga Katalin”. Altă de frumos executaseră o suită de dansuri muncitorii de aici, încît careva își dădu cu părerea:
 — Aștia nu-s artiști amatori! Mai cu seamă fata din dansul spaniol parcă ar fi din baletul operet.

Oare așa să fie?
 Dansatoarea despre care este vorba nu-i alta decît muncitoarea fruntășă Roman Angela. În fabrică ea lucrează la o mașină de tricoteaz. Din mișcările ei tes zilnic tricoteaz de calitate. Dacă cercezezi panoul evidentiaților, la loc de frunte înțelnești aproape mereu și numele ei. De curînd, Roman Angela a fost primită candidată de partid tocmai pentru faptul că munca ei este prefăcută, că a dovedit calități nu numai în producție dar și în activitatea obștească și în munca culturală. Acum este elevă în clasa XI-a la Învățămîntul fără frecvență.

Muncitoarea Roman Angela, Kuci Viorea, Hanka Maria și multe alte muncitoare frunțășe în producție sînt sufletul echipei artistice. Nu este program sau manifestare culturală la care să nu-i aducă aportul, să nu culeagă, pe merit, aplauze pe care le împart, de altfel, cu toți membrii echipei artistice a fabricii lor.

AL. MUREȘAN
 coresp. „Scînteii”

„FRUNZE ROȘII”

Pe străzile Vilnei, aflată sub ocupația panilor polonezi, un tînar este urmărit. Intențiile urmăritorului nu sînt greu de ghicit, căci el ține tot timpul mîna în buzunare care ascunde fără îndolală un revolver. Tînarul pornește în fugă pe străzile aproape pustii, pentru a-și salva viața, și reușește pînă la urmă să scapă. Cel care-l urmărea era un comunist ilegalist. Dar peste puțină vreme, același tînar este tîntat alter urmăritori, de data aceasta a polițistilor. După o fugă plină de peripectivă prin saloanele și culoarele unui mare restaurant, tînarul se refugiază în cabina cîntăreței care se produce în local. Cîntăreța, aceeași, la început acceptă prezenta tînarului, numai pentru că acesta o amenința cu revolverul, dar pînă la urmă îl ajută de bunăvoie să scape de polițisti. Și apoi, peste cîteva minute, îl vedem pe același tînar cîrculînd pe străzile Vilnei, îmbrăcat în uniformă de maior. Care este secretul acestui tînar urmărit deopotrivă de comunistii ilegalisti și de poliția panilor? Ce urmărește Andrei Metelski, căci acesta este numele tînarului?

Răspunsul la această întrebare constituie subiectul filmului „Frunze roșii”. În urma unui concurs nerfericit de împrăjării, tînarul comunist ilegalist Metelski, deși cînsînt, este socotit trădător de tovarășii săi, care se tem că el va destăinui anumite secrete importante de partid. Filmul relatează lupta dramatică a lui Metelski pentru a-și dovedi nevinovăția și a dejuca manevrele poliției burgheze.
 Producție a studiourilor „Bielorusfilm” închinată celei de a 40-a aniversări a Partidului Comunist al R.S.S. Bielorus, filmul „Frunze roșii” este inspirat din viața unui fost activist al mișcării ilegale din Bielorusia apusună, acum secretar al unui comitet regional de partid. Faptul are o semnificație adîncă: pentru a-și crea filmele, cineasții sovietici se adresează realității, modele pe care și le aleg pentru eroii lor fiind deseori oameni vii, adevărați. Este vorba, în fond, de conti-

nuarea unei tradiții a artei sovietice, Pavel Koroșagin, eroul „Tinerii Găruș” sau Meresiev fiind alături de alții alții, creați după prototipuri reale.
 Distribuția filmului a fost alcătuită cu grijă, actorii fiind îndrumați cu preciepe de experimentatul regizor V. Korș-Sablin, realizator puțin acum a cincisprezece filme. În rolul lui Andrei Metelski apare tînarul actor leton Eduard Pavul, cunoscut între altele din filmul „Rita”. Deși actor de teatru, Pavul cunoaș-

te exigențele ecranului și izbuteste să transmită drîznă, eroismul, umanitatea eroiului pe care îl interpretează. Alături de el apare, în rolul Stasiei, iubita lui Metelski, cunoscuta actriță Ia Arepina, de o tulburătoare frumusețe și prospețime, așa cum am cunoscut-o în „Nearmul Jurbinilor”. În „Illa Muromeț” sau în „Fata căpitănuului”. Pe lângă calitățile ei fizice, actrița dă dovadă de o sensibilă maturizare artistică. Ea joacă cu o mare economie de mijloace și reușește să emoționeze profund, de pildă în scena cîntărețo-rătoare a căsătoriei: Metelski este condamnat la moarte. Ultima lui dorință, pe care direcția penitenciarului este dispusă să o respecte, este aceea de a se căsători cu Stasea pentru a putea da astfel numelui său copilului pe care-l așteptau. Și cu-

nunța se oficializă în capela închiso-ri. În aparență, ceremonia este obișnuită. Mîna în mîna, cei doi tineri declară că, liberi și de bunăvoie, se căsătoresc. Dar, deodată, cadrul se lărgțește și în spatele mîrelui li zărim pe paznicii pușcării. Apoi, ecranul cuprinde doar mîinile celor doi tineri și pe degetele feței este pus inelul de căsătorie. Dar odată cu acest gest apare în fața noastră și brătara neagră a cătușelor care string încheieturile mîinilor lui Metelski. Tot timpul, alternanța imaginilor este construită într-un asemenen contrast. Căsătoria continuă după toate canoanele și tinerii li se cere să jure că se vor juhi veșnic, că-și vor fi credincioși pînă la moarte. Pînă la moarte! rostesc cei doi, stîind că doar peste cîteva ore sentința va fi executată. Stasea nu spune nici un cuvînt în afara frazelor ritualului, dar cuvintele care pentru eroii mîreșă seamnă ferice, aici sînt într-o neputrivire tragică cu expresia de a-dîncă durere de pe fata ei.

Desigur, că nu se poate vorbi despre interpretarea filmului, fără a amîni de apariația excepțională a actor Mihail Jarov, care într-un rol de compoziție ne cerește din nou cu talentul său binecunoscut.
 O imagine lucrată atent, în culorî plătute, fără stridențe și cu o permanentă grijă pentru compoziția expresivă a cadrelor, completează calitățile filmului, pe care îl urmărești cu încordare și emoție.

ION BARNĂ

CARNET CULTURAL

EXPOZIȚIA DE ARTĂ A TINERETULUI

În prezent, la Muzeul de artă al R. P. Romînia, se desfășoară pregătirea în vederea deschiderii Expoziției de artă a tineretului.

Vor fi expuse lucrări de pictură, sculptură și grafică executate de tinerii noștri artiști plastici. Subiectele lucrărilor se încadrează într-o tematică generală, legată de sărbătorirea celei de 15-a aniversări a eliberării patriei noastre, precum și de Festivalul mondial al tineretului ce va avea loc la Viena. Expoziția va cuprinde 450 lucrări de pictură, sculptură, grafică și artă aplicată. Deschiderea ei va avea loc în jurul datei de 25 iunie.

TURNUL ORCHESTREI DE MUZICA UȘOARĂ

„BALASSA” DIN R. P. UNGARA

La începutul lunii viitoare, va sosi în țara noastră, la invitația O.S.T.A., o formație de muzică ușoară din R. P. Ungară condusă de Tamas Balassa. În cadrul turneului pe care-l întreprinde, orchestra „Balassa” va da o serie de concerte în Capitală și apoi în cîteva orașe din țară. Printre componenții orchestrei se numără și János Breitenr, solist și compozitor. Orchestra „Balassa” a parti-

Vedere de la Moși (Foto: Gh. Vințilă)

DIN CAPITALA

IN CURÎND PE ECRANELE

Pe ecranele cinematograferelor din Capitala va avea loc în luna iulie premiera citorva filme ale cinematografei sovietice și din țările de democrație populară. Printre ele se numără „Ani înflăcărați”, o producție a studioului din Tașkent. Filmul redă o pagină din istoria luptelor revoluționare ale poporului din Uzbekistan în timpul războiului civil. Un film cu temă de educație este producția studioului „Mosfilm”, „Fete de aceeași vîrstă”, avînd ca interpreți principali pe artiștii L. Krilova, L. Fedoseeva, M. Koseleva ș.a. „Fatima” este titlul unui alt film sovietic, producție a studioului „Gruzia Film”, realizat după poemul cu același nume al scriitorului gruzin Kostia Hetagurov.

Cinematografia din R. P. Chineza va fi prezentă pe ecranele noastre cu filmul „Sufletul marilor”. Vom mai vedea în luna iulie filmele „Escadrila Liliană”, „Neva vrea cînta”, producții ale studiourilor „Dafa”-Berlin, „Atenatut”, o realizare a cinematografei poloneze, comedia maghiară „Casa liniștită”, precum și „Cîntărețul mexican” — film franțuzesc.

„Doamne, ajută-mă să mor!”

Cele două luni de muncă de la spitalul Fordham — scrie Hel Green — au fost o perioadă de demoralizare, de groază și de totală extenuare. Ele mi-au dat însă o asemenea imagine despre spital, cum nu și-o va putea face niciodată nici un vreu bolnav, nici vreu rudă grînic, nici un lucrător voluntar, nici un medic consultant.

Mă așteptam că azuzul meu va fi șocat, ași așa și mîntiplat. L-a șocat strigătul copiilor care au fost smulși din mîinile părinților. Gemetele pacienților care, venîndu-și în fire, strigau: „Doamne, ajută-mă să mor!” Strigătele unor oameni îngrozii și interminabilele hohote de plîns ale unei bătrîne, părăsite de copiii ei.

Mă așteptam că nu voi putea su-

DIN MODUL DE VIAȚĂ AMERICAN

Ororile de la „Fordham”

În Statele Unite, potrivit datelor oficiale, se cheltuiesc pentru cursa înarmărilor peste 40 miliarde de dolari, iar pentru ocrotirea sănătății de 185 de ori mai puțin.

În cartierul Bronx din New York, un sfîr de clădiri sumbre aparțin spitalului Fordham. Ziarista ameri-

cană Hel Green s-a angajat aci ca soră de caritate pentru a cunoaște amănunțit condițiile în care sînt tratați bolnavii. Reportajul ei, din care publicăm cîteva fragmente, a apărut în ziarul „New York Post” însoțit de următoarea introducere:

„Există, desigur, cetățeni care au automate în loc de inimă și mult singe rece. Ei vor putea citi descriere condițiilor de la spitalul orășeneșc, fără a se mira sau a încerca un sentiment de rușine. Noi credem însă că mulți alții vor fi zguduți de această descriere a umilinței omenești, mizeriei și suferințelor.” Ziarul arată că ororile descoperite acolo nu sînt caracteristice doar pentru acest spital sau pentru acest oraș. „Spitalele noastre trec prin aceeași criză care a cuprins întregul oraș, întreaga țară poate, iar această criză se va agrava”. Mulți dintre cei ce dețin posturi înalte, afirmă „New York Post”, vor să dea impresia că această criză n-ar exista.

Bolnavi de care se uită și care sînt adeseori jigniți de infirmiere instruite în grabă, istovite și ele. Bolnavi care trebuie întorși de pe o parte pe alta pentru a li se ușura starea și care nu sînt ajutați niciodată.
 Pe semne că pe nimeni nu-l deranjează mîndria care se strînge sub unghiile bolnavilor, sau pielea neîngrijită care începe să se coajesească, sau faptul că pînă la orele 4 după-amiază paturile bolnavilor rămîn nefăcute...
 Depinde de dispoziția surorii dacă bolnava va fi sătulă sau flămîndă. Dacă sora va dori, ea poate s-o înduplece pe bolnavă să mănînce ceva. Dacă este însă enervată din cauza unei observații primite de la sorașefă, a unei certe avute cu soțul ei sau cu proprietarul apartamentului în care locuiește, ea poate să-și verse amarul asupra bolnavei. „Știu că n-o să-ți vină a crede, — mi-a spus un

instrucător, — dar un bolnav poate muri de foame în patul său din spital.”
 Am încercat să lucrez la spital, fără să știu absolut nimic despre boli și condițiile de spital. De pildă, despre cazurile de decubit (o plagă purulentă, care apare la bolnavii imobilizați la pat și care, în unele cazuri, rodea carne pînă la os — N.R.). În sala nr. 4 sînt considerate, pe semne, ca un fenomen inevitabil. Lucrurile însă nu stau așa și medicii mi-au spus că, în majoritatea cazurilor, la un tratament corepunător, ele pot fi evitate, iar unorii, cînd apar din cauza proastei îngrijiri a bolnavului, pot fi vindecate numai prin transplantări de piele.

Murdărie, ferestre sparte, tavanuri ce se năruie

„Pînă ce am intrat în spitalul Fordham, cuvîntul „spital” trezea în mintea mea imaginea oșelului cromat strălucitor, vedeam pereți albi, lenjerie de o curățenie ireproșabilă și teroate albe, strălucitoare. Am găsit însă murdărie, ferestre sparte, lipite și acoperite de funingine, pavane murdare. Jaluzelele de la ferestre nu pot fi nici ridicate, nici coborite. Odată am răzuit un strat de murdărie de o grosime neverosimilă de pe delapul din secția de ginecologie. În salonul nr. 4 totul este acoperit cu un strat de praf, încît ai impresia că o cipră nu s-a atins de lucruri timp de multe săptămîni.

În pereți sînt găuri, din ele țes țevile. Sub paturi se tăvălesc bucăți

de tenucială. Scările sînt scoorjite, tavanurile se năruie, surliile de hirtie igienică sînt înfipete... după țevă, într-o cameră de toaletă murdară, pentru bolnavi, unde totul este acoperit de scum de la țigările infirmierelor...
 În prima zi a venirii mele la spitalul Fordham mi-am promis că voi fi o bună infirmieră. Ștîind că va trebui să fac această timp de un an, și nu o viață întreagă, eu, fără îndolală, puteam să mă înarmeaz cu suficientă răbdare.

„Dar cum s-a întimplat?”
 „Cine știe — răspune ei. — Poate că sora sau radiologul n-au tratat-o cu precauție.”

Copii trădați

Dar copiii? În spitalul Fordham există o secție pentru copii. Poate că mîncar copiii să găsească o atitudine omenescă și miîngiere. Încercăți să petreceți o zi în secția pentru copii și n-o veți uita niciodată.
 „Unde-mă marea mea? — țipă fetița Maggie, în vîrstă de patru ani, cu ochii umflați de plîns.
 „Dacă nu tacî din gură, te dau afară!” — o amenință sora.
 Lindel Romîres, o fetiță de doi ani, i s-a dat lapte înăcrî.
 Aceste fapte mărunte, zilnice, sînt însă fleacuri în comparație cu influența de care o exercită asupra copiilor condițiile de spital. Lipsa de atenție și de grijă. Perioada de spitalizare lasă asupra lor urme de nesfîrșite. Adeseori se face promurea să fie primite în spital mame, atunci cînd sînt internați copii mici de tot, dar spitalul refuză să facă acest lucru, motivînd lipsa de locuri, fără să țînă seama de folosul pe care l-ar putea aduce copiilor bolnavi.

Spitalul Fordham duce lipsă nu numai de brațe de muncă și medicamente, ci și de lenjerie de pat... Sînt cazuri cînd bolnavii stau culeși multă vreme pe ceasfaturi acoperite cu pete uscate de sînge.

Secția maternităte a spitalului Fordham are două unități — prenatală și postnatală. Am trecut la îndepînlirea primei mele obligații: de epilepsie, și, cu toate că s-a vindecată, n-a scăpat de toate fenomenele tipice spitalului: decubit, slăbirea mușchilor de la picioare, infectarea cu stafilococi, contractarea unei congestii pulmonare și neglijență în îngrijire.
 Pacienta Elisabet Ferl a intrat în spital cu un picior rupt. Ea are 84 de ani și e oarbă, cu toate acestea

Cariera prodigioasă a cărbunelui de pământ

• 30 secole în folosul omului • Acul, dar și tractorul îi datoresc viața • Sute și mii de produse din... cărbune • Bătrîn, dar veșnic tînăr și darnic

Cînd în urmă cu vreo 3000 de ani chinezii au descoperit „piatră care arde”, cărbunele, nimeni n-ari fi putut bănui căruia prodigioasă pe care această piatră neagră o va face în cele treizeci de veacuri de cînd este cunoscută.

Chinezii au denumit cărbunele „Bin-Tan” adică „mangal înghețat”, întîind cu o genială clarviziune originea vegetală a cărbunilor. Pe vremea cînd în Europa occidentală domnea încă barbaria primitivă, străvechea civilizație chineză a folosit cărbunele la fabricarea cuprului și la evaporarea sării, ba chiar și la arderea vestitelor porțelanuri chinezești. Marco Polo, vestitul călător venețian, povestea cu uimire cum chinezii „foloseau la ars o piatră care provine din munți și care, pusă sena în vatră, ține jarul pînă dimineața”.

Combustibil neprețuit și comodar binefăcut

Prima întrebuintare a cărbunelui a fost la ars. Meșterii din vechiul mediu, la fel ca și multe popoare primitive de mai înainte, au folosit cărbunele în vetre, sub cazane sau în cupatoare. Dar mai marii lumii de atunci, seniorii cu multe mii de hectare de pădure și negustorii de lemne au obținut de la regele Eduard al II-lea, în Anglia anulul 1306, un edict de interzicere a folosirii cărbunelui, deoarece acesta „combustibil pestilent, neplăcut și nesănătos, duce la înmăgănarea lenjeriei, înălbirea peisajelor frumoase și incutarea credincioșilor supuși ai regelui”.

Azi însă, după atît timp, banul de la Londra, din Rühr sau de peste ocean, acceptă mirosul neplăcut al cărbunelui ars, ba chiar și sudoarea sau singele minerilor, în să cu o condiție: diamantul negre se aduce din adîncuri — a cărbunii — să le scodin cit mai mari profituri!

Și, după ce sute de ani de zile cărbunele n-a fost folosit decît la ars, dezvoltarea mijloacelor de producție și nevoia înlocuirii manguului folosit la elaborarea fontei l-au impus atenției tehnicienilor și, astfel, la începutul secolului al XVII-lea, hulele au început să fie folosite la fabricarea cocului, iar cocul, în locul manguului, în furnal. Așa s-a legat dezvoltarea siderurgiei, a industriei grele, de minele de cărbune. Peste tot, la minele de hule sau la marile uzine siderurgice s-au ridicat zeci și sute de cupoate, în care, la temperaturi de 1000 de grade, se produc buștile dure, poroase și argintii ale cocului, cerut din ce în ce în cantități mai mari de industria fabricării fierului, a oțelului.

Stofe și medicamente din cărbuni

Dar în coșerii, pe lângă cocul argintiu se produce și un lichid negru, viscos, cu miros înecăcios, care se stînge în gropi mari și cu care tehnicienii vremurilor trecute nu știau ce să facă: gudronul.

Abia, după ce la mijlocul veacului trecut, savantul din Kazan, N. N. Zinin a arătat că din benzol, conținut de gudron se poate face anilină, anilină din care se poate fabrica indigo și zeci de alți coloranți

mai frumoși și mai durabili chiar decît cei din natură, atenția chimicilor s-a îndreptat către gudron, către produsele chimice ce se obțin la cocsificare.

Din jureșul chimicilor către obținerea de subproduse ale cocsificării s-a născut chimia organică, care astăzi ne uimește cu multimea de produse pe care le poate face din cărbune, țitei, gaze și lemn.

Cu trecerea anilor, valoarea hulei tehnicienilor, acesta devenind ceea ce pe bună dreptate denumea Lenin „adevărata piină a industriei”.

Peste trei sute de compusi chimici de cea mai mare importanță pentru industrie se pot produce din gudronul cel negru și murdar, aruncat astăzi în gropi, ca deșeu. Naftalina, din care astăzi se fac diferite rășini sintetice, antiracemul, folosit la fabricarea unor coloranți de mare rezistență la soare și la spălat, enorul, întrebuintat la producerea unor medicamente și care este și materia primă a reolonului ce se produce la marea uzină de la Săvinești, ca și o mulțime de alte substanțe sînt, aș cum din gazele de cocsificare se scot benzenul și toluenul — ce stau la baza a mai mult de trei sute mii compusi chimici din cei mai diferiți — medicamente, mase plastice, insecticide, explozivi de mîină și încă multe altele. Din gazele de cocsificare mai rezină și cantități mari de sulf și de cocsificare la vulcanizarea cauciucului sau în agricultură, precum și amoniacul, care, sub formă de sulfat de amoniu, este un îngrășămint chimic prețios.

Chimia cărbunelui a fost prima din marile domenii ale chimiei organice și care și astăzi, pe lângă petrochimie și chimia gazului, are un rol de seamă în industria chimică.

Nu pot exista mașini sau oțel fără de cărbune

Am pomenit mai înainte de folosirea anumitor feluri de cărbune — a hulelor — la fabricarea cocului și de utilizarea acestuia la elaborarea fontei. Și din fontă — aceasta știe oricine — se face oțel, iar din oțel mașini de tot felul: de la tractor, la ace de cusut.

Cocul joacă în mineralul rolul de combustibil, care prin ardere dă temperatura necesară elaborării fontei, cit și un rol de agent reductoare, care prin carbonul pe care-l conține, scoate oxigenul din mineralul de fier, eliberînd fierul sub formă de picături grele de metal ce se strînge în creuzetul furnalului într-o baie albă, incandescentă de fontă. Deoarece nu se poate transforma în cocs orice fel de cărbune, iar hulele cocsificabile reprezintă doar o parte a rezervelor de cărbune, folosirea acestora numai la fabricarea cocului este o necesitate a industriei și tehnicii moderne. Înainte vreme, cocul fără de care nu funcționează furnalele nu se putea produce decît din cele mai bune hule. Astăzi cocul se produce și din hule mai scabale. Pentru ca să se poată folosi la fabricarea cocului hulele tinere din vestul Văii Jiului regimul nostru democratic-popular a trebuit să construiască uriașă uzină cocs-chimică de la Huedoara. Pentru satisfacerea

cerințelor mereu crescînde ale siderurgiei, ale industriei grele, mai ales în țările socialiste unde dezvoltarea impetuoasă a economiei cere din ce în ce mai mult oțel, din ce în ce mai mult oțel, este nevoie de mari cantități de cocs.

Acest fapt a dus la căutarea de noi căi de obținere a oțelului din minerele de fier (nu în furnal, ci în cuperele rotative, nu cu cocs, ci cu cărbune praf și gaz metan) și la căutarea de noi resurse de cărbune pentru cocs.

Deși unele cercetări de reducere directă a minereului cu gaz metan au dat rezultate pozitive, ba chiar o parte a cocului folosit în furnal a putut fi înlocuit de furnalul sovietic cu gaz metan, totuși nici astăzi și nici într-un viitor imediat previzibil nu se va putea înlocui furnalul înalt, drept cel mai productiv și mai economic mod de producere a fontei și deci a oțelului. Aceasta a făcut ca în ultimii ani, mai ales în țările lagărului socialist, să se pună un accent deosebit pe fabricarea cocului din cărbuni energetici necocsificabili.

Și cenușa poate arde...

Dar cariera prodigioasă a cărbunelui e departe de a se încheia. Cărbunii sînt cei care acționează încă în mare măsură locomotivele. Gazele dizolvate în subteran, el pune la dispoziția omului un combustibil ieftin, neprețuit de folositor. Viitorul rezervă încă multe întrebuintări acestei „pietre arde”.

Dar, se poate pune întrebarea: de ce nu mai folosește cărbunele la ars în termocentrale sau în locomotive, deăci din el se pot face atîtea lucruri este ușor de dat: în industrie, în coșerii, la chimie trebuie folosiți toți cărbunii care pot satisface necesitățile economiei naționale, iar în termocentrale, în locomotive, la ars în sobe sub formă de bucăți de brichete, trebuie folosiți acei cărbuni inferiori pe care industria nu-și poate consuma.

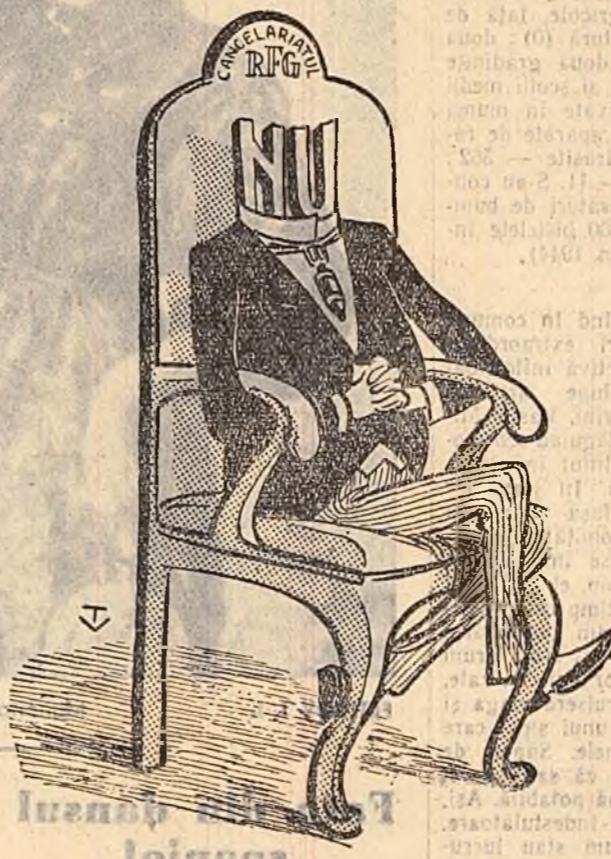
Cărbunii deșeurile — ligniții, mixtele — deșeurile rămase de la splărea cărbunilor pentru cocs, sisturile și brichetele făcute din toată această materie sînt, pe lângă gazele metan de presiune joasă, combustibilii cei mai economici și de energie.

Halde mari de cenuse se strîng la termocentralele ce produc energie electrică din acești cărbuni inferiori. La prima impresie s-ar putea spune că din cenusa asta chiar că nu se mai poate scoate nimic! Dar, să nu ne pripim, căci minunile tehnicii moderne sînt uneori fără limite! În cenusa cărbunilor s-au găsit o mulțime de metale rare, deosebit de prețioase: vanadiu, wolfram, titan ba chiar bariu și germaniu! Mai mult încă, cercetările făcute de oamenii de știință au arătat de curînd că în cenusa cărbunilor și a uraniului, combustibilii reactorilor nucleare.

Și, poate că va veni o zi în care, după ce va arde în termocentrale, cenusa cărbunilor, asemenea păsării Phoenix, va mai da încă odată energie sub forma uraniului folosit în centralele atomo-electrice.

Ing. ILIE BARBU

Adenauer care a anunțat că va rămîne în fruntea guvernului vest-german și nu va candida la președinția R.F.G., trece chiar peste hotărîrea propriului său partid pentru a-și atinge țelul: să asigure prin prezența sa la conducere continuarea unei politici cât mai rigide a Bonn-ului în perioada apropiatelor tratative între șefii de guvern, (Ziarele).

Reportaj din Bonn (Desen de V. TIMOC)

CLIENTI... PERMANENȚI

— În ultimele 6 luni am vîndut 320.000 lei locații. — Cam mult! Trebuie vorbit la C.F.R. ca pe viitor să ne facă reduceri. (Desen de FRED GHENĂDESCU)

În prag de vacanță

Pe aceste zile școlarii pot fi văzuți în străzile Capitalei purtând de scoalari, îmbrăcați în bluze albe, tinîndu-se de mîină. Sînt elevii, din clasele I, II și III, care au terminat de curînd cursurile. Acum, în prag de vacanță, ei fac așa-numitele excursii cu temă, merg să vadă în viață ceea ce au învățat în cărți.

O săptămînă de nochi

Gabriela e o sîrslugă cu ochii vii, scăpărături și plini de neastîmpăr. În ea e una dintre cele mai sîrslugătoare elevi, în excursie arde de curiozitate și e totă numai întrebări. Gabriela mai are și un „jurnal de pionier”.

Și sînt-a notat Gabriela impresiile... Ce a văzut mai interesant la muzeul „Grigore Antipa” (nici o și explicații: de ce are gîrșă gîtuș alții de lung I), cîte timp nu a cunoscut cînd a fost pe cîmp să adune plante medicinale, ce interesante sînt casele moldovenești din muzeul satului și multe altele. Un loc deosebit îl ocupă însă excursia la fabrică de cărămîdă. Abia așteaptă a înteeea ea cum se naște cărămida cu care se clădesc casele. Au fost apoi la o prisacă. „Moș stuparului” a minunat-o nu numai pentru că nu-l înțepau albinele, ci și cu istorisirea lui despre aducătorii de miere. Vineri, împreună cu clasa ei, Gabriela a vizitat expoziția R. P. Chi-neze. Ionescu Gabriela, elevă în clasa a III-a la școala elementară nr. 178, a aflat și aici nouăți deosebite.

Dar și alți elevi, de la celelalte școli, au văzut în aceste zile lucruri interesante. Clasele a II-a de la școala elementară nr. 175 au făcut o sîmederie de excursii: la muzeul zoologic din pădurea Băneasa, la Muzeul satului, la uzina „Boleslav Bieruș”, la atelierul Clăbucet și atelierul C.F.R. „Griștoia Roșie”.

Programul spectacolelor teatrale de la 15 la 21 iunie 1959

Teatrul de Operă și Balet al R.P. Romînie

Rigoletto — marți (orele 19,30): Faust — miercuri (orele 19,30): Aida — joi (orele 19,30): Lacul lebedelor — vineri (orele 19,30): Fașistii — sîmbătă (orele 19,30): Sărbătoare de cîmp — duminică (orele 19,30): „La plată” și „Tricornul” — duminică (orele 11).

Teatrul de Stat de Operă și Balet

Vinturii de Păsări — marți (orele 19,30): Domocilio — miercuri (orele 19,30): Studenții cerșorilor — vineri (orele 19,30): „Venus balalaica” — sîmbătă (orele 19,30): „Venus balalaica” — duminică (orele 19,30).

Teatrul Național „I. L. Caragiale” (Sala Comedia)

Festival (Ames Cocomia) — luni (orele 20): Regele Lear — miercuri (orele 20): Apus de soare — joi (orele 20): Bădăranii — duminică (orele 20): Cuză Vodă — duminică (orele 20).

Teatrul Național „I. L. Caragiale” (Sala Studio)

Sărbătorile — luni (orele 20): Diplomatii — marți (orele 20).

Teatrul Municipal (Sala „M. Milea”)

Teatrul general (Sala „M. Milea”)

Hamlet — miercuri (orele 20): Regele Lear — vineri (orele 20): Pădurea — sîmbătă (orele 20): Sfînta Iolana — duminică (orele 20).

Teatrul Municipal (Sala „Filimon Sîrbu”)

Soțul ideal — marți (orele 20): Moartea unui comisar volajor — miercuri (orele 20): Căminul (orele 20).

Teatrul Tineretului

Britannicus — luni (orele 20): Paralela Iuliu — marți (orele 20): Inșurii vineri (orele 20): Inșurii mărgărite — duminică (orele 20): Antigona — duminică (orele 20).

Teatrul Tineretului (Teatrul de vară „I. V. Stalin”)

Inșurii mărgărite — marți (orele 20): David Copperfield — joi (orele 20): Hotii — vineri (orele 20).

Teatrul Tineretului (Sala Orfeu)

Artiștii pămîntului — marți (orele 10): Ansamblul C.C.S. (sala din str. Lipscani 53)

Din cîntecele și dansurile popularelor (orele 20): Te cîntăm, te slăvim (orele 20): Sîmbătă duminică (orele 20).

Cercul de Stat

Flori de mai — luni, marți (orele 20,30): Noutăți la circ — vineri (orele 20,30): Sîmbătă duminică (orele 16,30 și orele 20,30)

Tabere de vară pentru pionieri și școlari

PLOESTI (coresp. „Știință”) — În vara aceasta, peste 4.500 pionieri și școlari sînt în gîzduiri în locurile școlii elementare și liceului din oraș și regiunea Ploesti își vor petrece o parte din vacanță în taberele special amenajate pentru ei în cele mai pitorești locuri din regiune și din țară.

În acest scop, Consiliul sîndical regional s-a îngrijit de punerea la

Programul spectacolelor teatrale de la 15 la 21 iunie 1959

Teatrul de Operă și Balet al R.P. Romînie

Rigoletto — marți (orele 19,30): Faust — miercuri (orele 19,30): Aida — joi (orele 19,30): Lacul lebedelor — vineri (orele 19,30): Fașistii — sîmbătă (orele 19,30): Sărbătoare de cîmp — duminică (orele 19,30): „La plată” și „Tricornul” — duminică (orele 11).

Teatrul de Stat de Operă și Balet

Vinturii de Păsări — marți (orele 19,30): Domocilio — miercuri (orele 19,30): Studenții cerșorilor — vineri (orele 19,30): „Venus balalaica” — sîmbătă (orele 19,30): „Venus balalaica” — duminică (orele 19,30).

Teatrul Național „I. L. Caragiale” (Sala Comedia)

Festival (Ames Cocomia) — luni (orele 20): Regele Lear — miercuri (orele 20): Apus de soare — joi (orele 20): Bădăranii — duminică (orele 20): Cuză Vodă — duminică (orele 20).

Teatrul Național „I. L. Caragiale” (Sala Studio)

Sărbătorile — luni (orele 20): Diplomatii — marți (orele 20).

Teatrul Municipal (Sala „M. Milea”)

Teatrul general (Sala „M. Milea”)

Hamlet — miercuri (orele 20): Regele Lear — vineri (orele 20): Pădurea — sîmbătă (orele 20): Sfînta Iolana — duminică (orele 20).

Teatrul Municipal (Sala „Filimon Sîrbu”)

Soțul ideal — marți (orele 20): Moartea unui comisar volajor — miercuri (orele 20): Căminul (orele 20).

Teatrul Tineretului

Britannicus — luni (orele 20): Paralela Iuliu — marți (orele 20): Inșurii vineri (orele 20): Inșurii mărgărite — duminică (orele 20): Antigona — duminică (orele 20).

Teatrul Tineretului (Teatrul de vară „I. V. Stalin”)

Inșurii mărgărite — marți (orele 20): David Copperfield — joi (orele 20): Hotii — vineri (orele 20).

Teatrul Tineretului (Sala Orfeu)

Artiștii pămîntului — marți (orele 10): Ansamblul C.C.S. (sala din str. Lipscani 53)

Din cîntecele și dansurile popularelor (orele 20): Te cîntăm, te slăvim (orele 20): Sîmbătă duminică (orele 20).

Cercul de Stat

Flori de mai — luni, marți (orele 20,30): Noutăți la circ — vineri (orele 20,30): Sîmbătă duminică (orele 16,30 și orele 20,30)

Federațiile și sportul de masă

Un afiș atrăgător, viu colorat. Doi copii îl invită pe alții de-o seamă cu ei să vină să învețe înolul. Așa așii că în Capitală și în alte orașe ale țării s-au deschis numeroase centre de înot pentru copii. Zilnic, de dimineață pînă seară, sute, mii de copii și școlari învață înolul — sport ușor și frumos. Inițiativa Federației de natație se dovedește binevenită; ea duce la creșterea numărului celor ce știu să înoate. Activul asemănătoare, de atragere a tineretului sînt practice diferite sporturi întreprinse și alte federații: cea de tenis, de schi ș.a.

Popularizarea sporturilor, practicarea lor de un număr cit mai mare de oameni e muncii contribuie la întărirea sănătății acestora și creează o simpatie descoperirii elementelor latente, a viitorilor sportivi frunțași. Ce fac federațiile sportive pe această linie? Cum asigură ele mai întii baza de masă a selecțiilor respective, ca apoi problema selecționării echipelor reprezentative să nu mai fie... o problemă?

ATENȚIE LA... BAZA PIRAMIDEI...

Se poate face o comparație. Activitatea unei discipline sportive, reprezentată grafic, are forma unei piramide. Jos, la bază — masele de sportivi: copii, elevi, tineri muncitori — sportivii începători. Piramida se îngustează în sus, cu cât valoarea sportivilor este mai ridicată. Valoarea piramidei — sportivii frunțași ai țării. Lucrul par simple, iar rezultatele ar fi satisfăcătoare dacă s-ar urma acest drum firesc. Sînt însă federații care de pîdă cele de: ciclism, box, rugby, fotbal care se îngrijesc numai de jumătatea acestui drum, de partea superioară a piramidei. Și, nu rareori — exclusiv de virtutea acesteia... Dar

Federația nu poate fi un simplu club sportiv, iar antrenorul federal nu trebuie să fie antrenorul lotului reprezentativ, cum întinim printre altele, le federațiile de box, atletism, volei etc.

O serie de antrenori federați au propunerii interesante privind popularizarea sportului de care răspund. Nu le pot pune însă în practică, din două motive: sînt ocupați prea mult cu pregătirea echipei reprezentative și nu se deslășează pe teren. Se înțelege că în astfel de condiții, antrenorii federați nu cunosc nimic din activitatea sportivilor tineri, începători. Prezența antrenorilor federați în rîndul sportivilor începători este cu atît mai necesară cu cît, se știe, în asociațiile sportive nu toți cei ce se ocupă de pregătirea tinerilor sportivi au o calificare corespunzătoare. Pe de altă parte, antrenorii federați ocolesc, sau merg din obligație profesională la competițiile sportive de masă, deși este cunoscut că aceste competiții au adus și aduc pe terenurile de sport elemente de viitor, cu talent.

Este cu atît mai îngrijorător că felul de muncă al federațiilor amintite mai sus, mai ales în ce privește formarea unei baze de masă, mai ales în sport în parte, nu concordă cu îndatoririle înscrise în statutul U.C.F.S. Este dat uitării articolul referitor la atribuțiile federațiilor sportive, care arată că federația „elaborează planuri de perspectivă pentru dezvoltarea sportului respectiv pe baza direcțiilor U.C.F.S.”.

Ne întrebăm: Cum arată aceste planuri, în cazul cînd ele au fost întocmite? Care sînt direcțiile U.C.F.S.? Pentru că, practic, preocupările federațiilor în ce privește dezvoltarea de masă a sporturilor nu sînt satisfăcătoare. La natație, schi, haltere și alte cîteva federații se întrebăv oarecari perspective. La celelalte sporturi, așteptăm.

Comuna este complet colectivizată. Gospodăria „I Alai” a înregistrat pînă la 1. Mai 1959 veniturile însumînd 1 milion 300.000 lei. Cuprinde 1515 fa-

I. DUMITRIU

CRONICA UNUI SAT

— Ala mică, albastră, Gogule, ala mică! Nu sîrca altelea... (Desen de RIK AUERBACH)

pricepere, pret organizatoric, inițiativa. Fierste, Petre Fințintu nu sîă deaparte nici el, continuă să-și pună la contribuție profunză sa experiență. Se aia și el pe terenul sectorului magisterului, urmînd liniștit tractura mîgăherilor.

— Vă iatăndei, nu glumă, i-am spus cu cît, se știe, în asociațiile sportive nu toți cei ce se ocupă de pregătirea tinerilor sportivi au o calificare corespunzătoare. Pe de altă parte, antrenorii federați ocolesc, sau merg din obligație profesională la competițiile sportive de masă, deși este cunoscut că aceste competiții au adus și aduc pe terenurile de sport elemente de viitor, cu talent.

Este cu atît mai îngrijorător că felul de muncă al federațiilor amintite mai sus, mai ales în ce privește formarea unei baze de masă, mai ales în sport în parte, nu concordă cu îndatoririle înscrise în statutul U.C.F.S. Este dat uitării articolul referitor la atribuțiile federațiilor sportive, care arată că federația „elaborează planuri de perspectivă pentru dezvoltarea sportului respectiv pe baza direcțiilor U.C.F.S.”.

Ne întrebăm: Cum arată aceste planuri, în cazul cînd ele au fost întocmite? Care sînt direcțiile U.C.F.S.? Pentru că, practic, preocupările federațiilor în ce privește dezvoltarea de masă a sporturilor nu sînt satisfăcătoare. La natație, schi, haltere și alte cîteva federații se întrebăv oarecari perspective. La celelalte sporturi, așteptăm.

Comuna este complet colectivizată. Gospodăria „I Alai” a înregistrat pînă la 1. Mai 1959 veniturile însumînd 1 milion 300.000 lei. Cuprinde 1515 fa-

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către noul ambasador al Republicii Populare Chineze la București

La 12 iunie a. c., președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, Ion Gheorghe Maurer, a primit pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Chineze la București, Siu Glen-guo, care și-a prezentat scrisorile de acreditare.

La solemnitate au participat Avram Bunacu, ministrul Afacerilor Externe, Filip Geltz, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Nicu Șerban, director al Interim al Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Mihail Munteanu, director al Interim în Ministerul Afacerilor Externe, și Ion Vrăbile, directorul cancelariei Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Ambasadorul Republicii Populare Chineze a fost însoțit de Van Lu-min, consilier al ambasadei R. P. Chineze, locotenent-colonel Mel Lun-și, atașat militar al R. P. Chineze în R. P. Română, Liu Sin-fo, al doilea secretar, Su I, atașat comercial, și Li Si-lin, atașat.

În cuvântarea rostită cu acest prilej, ambasadorul R. P. Chineze, Siu Glen-guo, a transmis președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale și poporului român un cordial și călduros salut din partea președintelui R. P. Chineze și poporului chinez.

„După eliberare, harnicul și curajosul popor român, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român și a guvernului român — a declarat tovarășul Siu Glen-guo — a realizat strălucite pe toate fronturile construcției socialiste. În momentul de față întregul popor român muncete cu abnegație și harnică pentru realizarea cu succes a planului economic pe 1959 și a sarcinilor tratate de Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Român și de plenara C. C. al P.M.R. din noiembrie 1958.

Partidul Muncitoresc Român și poporul român, a arătat în continuare tovarășul Siu Glen-guo, luptă cu fermitate pentru apărarea și întărirea marii unități a lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, pentru apărarea purității marxism-leninismului. Politica externă de pace a R. P. Romine se bucură de un înalt prestigiu internațional. Poporul chinez se bucură din inimă de toate aceste mari realizări ale poporului român.

Între poporul chinez și poporul român, a subliniat ambasadorul R.P. Chineze, s-a încheiat o profundă prietenie. Relațiile de înfrățire și colaborare dintre Republica Populară Română și Republica Populară Chineză au cunoscut o dezvoltare

continuă. Vizita în R. P. Chineză a delegației guvernamentale romine, în frunte cu tovarășul Chivu Stoica, a adus o importantă contribuție la promovarea înțelegerii reciproce și a colaborării frățestre între popoarele noastre.

Pe drumul larg al construcției socialiste, poporul chinez și poporul român, a spus în încheiere ambasadorul R. P. Chineze, vor merge înainte, cu pași mari, mină în mină.

În răspunsul său, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Ion Gheorghe Maurer, a mulțumit pentru salutarile cordiale care i-au fost transmise și, la rândul său, a adresat un călduros salut poporului chinez și președintelui Liu Sao-ți.

„Poporul român, a spus în continuare vorbitorul, se bucură din inimă de strălucitele succese obținute de poporul chinez, sub conducerea gloriosului Partid Comunist Chinez, în frunte cu tovarășul Mao Tze-dun. În opera de construcție a socialismului în patria dv. Noi urmărim cu vifor interes elanul cu care poporul chinez, înaintea și pași uriași pe drumul realizării sarcinilor mărețe trasate de cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a R.P. Chineze.”

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer a arătat că Republica Populară Română apreciază mult contribuția glorioasă pe care Republica Populară Chineză o aduce în lupta împotriva urenților agresivi ale imperialiștilor, în apărarea păcii și promovarea principiilor de coexistență pașnică între state.

„Prietenia dintre popoarele romine și chinez, a spus vorbitorul a cărei bază o constituie comunitatea de interese și teluri ale popoarelor din țările socialiste, s-a dezvoltat și adâncit an de an. Unite prin asemenea sentimente, popoarele țărilor noastre se simt aproape unul de altul și colaborează într-un spirit de înfrățire frățescă. Sunt convins că relațiile de strânsă colaborare existente între R. P. Română și R. P. Chineză vor continua să se adâncească neîntrerupt, în interesul operii de construcție socialiste din țările noastre, al întăririi continue a unității lagărului socialist, în interesul apărării păcii în întreaga lume.”

După ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare, tovarășul Ion Gheorghe Maurer s-a întreținut în mod cordial cu ambasadorul Republicii Populare Chineze, tovarășul Siu Glen-guo.

Daruri pentru festival

SUCEAVA (red. ziarului „Zori Noi”).

În timpul liber, tineretul din orașe și satele regiunii Sucava pregătește daruri pentru festivalul regional al tineretului sucevan și cel de-al 7-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena.

La Botoșani, tinerii membri ai cooperativei meșteșugărești „Technica Confecției” lucrează de câteva săptămâni la o frumoasă carpetă, cu motive naționale pe care sînt brodate inițialele republicii noastre. La cooperativă „Metalul” se confecționează port-viziute și cureaule de piele. Printre numeroasele daruri ce vor fi trimise din raionul Cimpulung Moldovenesc se află un chimir frumos încrustat, lucrat de utemiștii din comuna Botuș, un costum popular din Vama, obiecte sculptate în lemn.

Ajuțați de cercul de artă plastică al casei raionale de cultură din Vatra Dornei, tinerii mineri de la Arșița și Nepoceni pregătesc portretele gravate în lemn ale unor tineri muncitori forestieri și mineri, precum și câteva lămpi de mină în miniatură.

Simpozion

Joi și vineri a avut loc în aula Academiei R. P. Romine simpozionul cu tema „Problema evoluției în biologie”, organizat de secția de biologie și științe agricole a Academiei R. P. Romine.

Au participat academicienii, membrii corespondenței, cercetători științifici, profesori universitari, studenți.

În cadrul simpozionului au fost prezentate opt referate științifice tratând probleme ca legătura dintre organism și mediu, transformarea dirijată a eredității la plante, căile evolutive în regnul vegetal, ideea de evoluție în studiul materiei vii și în problema factorilor evoluției etc. Referatele au fost urmate de discuții. Concluziile simpozionului au fost prezentate de acad. Gh. Ionescu-Sisești, președintele secției de biologie și științe agricole a Academiei R. P. Romine.

Cuvântul de încheiere a fost rostit de acad. Ștefan Milcu, secretar prim al Academiei R. P. Romine, care a subliniat importanța lucrărilor simpozionului.

(Agerpres)

Electricizarea satelor din regiunea Hunedoara

Cu sprijinul statului și cu contribuția voluntară a cetățenilor, în regiunea Hunedoara s-au electricizat, din 1945 și pînă acum, 141 de sate. Cu 15 ani în urmă în regiune nu erau decât 55 de sate electricitate, majoritatea fiind în jurul orașelor.

În anii puterii populare, lumina electrică ptrunde pînă în cele mai îndepărtate sate de munte. Zilele trecute s-au aprins becurile electrice în comuna de munte Jira din raionul Sebeș și în satul Tibra din raionul Alba. În satele de munte Bunila, Cernisașor, Floresca și Poenița Voinei din raionul Hunedoara s-a terminat montarea stîlpilor și continua celebrata lucrări de electricizare.

În prezent se execută lucrări de electricizare în încă 23 de sate și comune din regiune.

(Agerpres)

INFORMAȚII

● Vineri după-amiază a sosit în Capitală Henri Torres, președintele Consiliului superior al Radiodifuziunii Franceze.

● La aeroport, oaspetele a fost întâmpinat de Ion Paș, președintele Comitetului de Radiodifuziune și Televiziune, funcționarii superiori din Ministerul Afacerilor Externe, oamenii de cultură. Au fost de față Jacques Emile Paris, ministrul Franței la București și membri ai legăției.

● În după-amiaza zilei de 12 iunie, delegațiile de femei din R.P.D. Cooren, din Franța și Liban, invitate în țară cu ocazia zilei de 1 iunie, Ziua internațională a copilului, au făcut o vizită la Consiliul Național al Femeilor din R.P. Română.

● Cu această ocazie delegatele au vorbit despre activitatea pe care o desfășoară femeile din țările lor și au împărtășit impresiile călătoriei cu ocazia vizitei la noi în țară.

● La tragera LOTO CENTRAL din seara zilei de 12 iunie, au fost extrase din urnă următoarele numere: 47, 56, 52, 50, 15, 38, 60, 9, 25. Fondul general de premii este de 1.011.519 lei.

ȘTIRI SPORTIVE

„CURSA MUNTILOR”

Competiția internațională de ciclism „Cursa Muntilor” a continuat vineri cu desfășurarea etapei a II-a: Sinaia-Cimpina-Orasul Stalin-Sinaia. Timpul românesc, de data aceasta, a-făcut ca intrarea să fie mai animată de-a lungul celor 160 km. La întoarcere, înainte de Driste, se desprinde un grup de 10 alergători condus de Dumitrescu, Török, Zanoni, frații Moicanu etc. Pe serpentinele Timișului, Dumitrescu pedalează în forță și nici unul din ceilalți alergători nu reusește să se mențină în roata sa. El seosește detașat la Predeal, își mărește și mai mult avansul în coborârea spre Sinaia, unde trece primul linia de sosire cronometrat în 4h 14'53". Pe locul doi s-a clasat Török (Doza Budapesta) la 3'21", urmat de Müller (Dinamo Berlin) și grosul plutonului la 3'27".

În clasamentul general conduce C. Dumitrescu (C.C.A.) cu 8h 04'28", urmat de G. Moicanu (Dinamo) la 3'42", Török (Doza Budapesta) la 4'10", Stoica (Voianta) la 4'12", Müller (Dinamo Berlin) la 4'31", A. Șelaru (Dinamo) la 4'56".

Pe echipe locul întâi este ocupat de C.C.A., urmat de Dinamo București și Doza Budapesta. Astăzi se

FOTBAL

Finala populară competiției de fotbal „Cupa P.R.”, în care se vor întîlni echipele Dinamo și C.S.M. Baia Mare, va avea loc duminică cu începere de la ora 16.45 pe stadionul „23 August” din Capitală. Desfășurarea acestui joc se va transmite în întregime pe stațiile noastre de radio începând din jurul orei 16.50 (Programul 1).

„CUPA DAVIS”

PARIS 12 (Agerpres). — Pe terenurile stadionului „Roland Garros” din Paris începuseră vineri întîlnirea de tenis dintre echipele Franței și R.P. Romine confind pentru stîrnirea de finală ale „Cupei Davis” (zona europeană). După prima zi, echipa franceză conduce cu scorul de 2-0. Robert Haillet (Franta) a învins cu 6-4; 6-2; 6-0 pe Gheorghe Viziru, iar Pierre Darmon a dispus cu 6-0; 6-0; 6-6 de Ion Tiriac.

Astăzi are loc partida de dublu Grinda, Molinari-Gh. Viziru, M. Viziru, au duminică ultimele două probe cu simplu Gh. Viziru-Darmon și Tiriac-Haillet.

(Agerpres)

TELEGRAMME EXTERNE

Vizita delegației R. D. Germane în U. R. S. S.

RIGA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 iunie, Walter Ulbricht și N.S. Hrușciov, însoții de un grup de membri ai delegației de partid și guvernamentale a R. D. Germane, au vizitat colhozul „Sarkanaia Oktobris”, situat la mai bine de 100 km de Riga. Pe întregul parcurs al călătoriei lor oaspeții au fost salutați cu căldură de mii de oameni.

După vizitarea gospodăriei colhozice în piata satului a avut loc un mare miting la care au luat cuvîntul N. S. Hrușciov și Karl Ozolin, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Letone.

RIGA 12 (Agerpres). TASS transmite: Vineri, delegația de partid și guvernamentale a R. D. Germane, în frunte cu Walter Ulbricht și Otto Grotewohl, a plecat cu avionul la Kiev.

Pe aeroport au răscolit cuvîntări Walter Ulbricht și Ian Kalberzin.

Luind cuvîntul, Walter Ulbricht a subliniat că toate statele iubitoare de pace din bazinul Mării Baltice sînt interesate ca Marea Baltică să devină o mare a păcii. Această mare a păcii, a spus el, trebuie să lege, nu să despărță, țăările baltice.

Sesiunea Comisiei transporturilor și comunicațiilor din cadrul Consiliului Economic și Social al O. N. U.

Declarațiile reprezentantului R. P. Romine

NEW YORK 12 (Agerpres). — La New York a avut loc cea de-a IX-a sesiune a Comisiei Transporturilor și Comunicațiilor din cadrul Consiliului Economic și Social al Organizației Națiunilor Unite.

În cursul dezbaterilor, reprezentanții S.U.A. și ai Angliei au propus desființarea acestei comisii și trecerea atribuțiilor ei asupra secretariatului general al O.N.U.

Reprezentantul R. P. Romine a combătut propunerea S.U.A., demonstrînd importanța atribuțiilor comisiei și necesitatea menținerii ei. El a subliniat că desființarea unui for reprezentativ al

Aducerea principalelor forțe ale floței vest-germane a N.A.T.O. în porturile baltice ale Germaniei occidentale, a declarat W. Ulbricht, pune în primejdie pacea tuturor statelor de pe litoralul Mării Baltice.

Aș vrea să asigur cu toată fermietate Letonia și toate popoarele din țăările de pe țărmurile Mării Baltice, a spus W. Ulbricht, că populația R.D. Germane va face tot ceea ce îi va sta în puteri pentru a înfrîna pe militariștii vest-germani și a-i împiedica să aprindă din nou țoara războiului.

W. Ulbricht și-a exprimat speranța că datorită colaborării tuturor țărilor iubitoare de pace se va reuși să se respingă atențiile forțelor militariste și clericale din statul de la Bonn și să se mențină pacea în Marea Baltică.

În cuvîntarea sa Ian Kalberzin a arătat că poporul leton nutrește un sentiment de simpatie față de oamenii muncii din R. D. Germană care merg pe calea progresului socialist. Poporul leton, a spus el, sprijină eforturile R. D. Germane în lupta pentru crearea unei Germanii democratice și socialiste.

Ian Kalberzin a subliniat de asemenea că poporul leton iubitor de pace sprijină eforturile R. D. Germane

ne îndreptate spre menținerea păcii în bazinul Mării Baltice.

KIEV 12 (Agerpres). TASS transmite: La 12 iunie a sosit la Kiev venind de la Riga, delegația de partid și guvernamentale a R. D. Germane în frunte cu Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G. și cu Otto Grotewohl, președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Germane.

Pe aeroport oaspeții germani au fost întâmpinați de Frol Kozlov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Nikolai Podgorni, prim-secretar al C.C. al P.C. din Ucraina, Nikifor Kalenko, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene.

Cu acest prilej au luat cuvîntul Nikolai Podgorni, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Ucraina, și Otto Grotewohl, președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Germane.

„Economia U. R. S. S. se dezvoltă mai rapid decît economia S. U. A.”

—recunoaște secretarul de stat ad-interim al S. U. A., Dillon

WASHINGTON 12 (Agerpres). — TASS transmite: Secretarul de Stat ad-interim al S.U.A., Dillon, a rostit joi un discurs la Universitatea Harvard

(orașul Cambridge, statul Massachusetts). Discursul lui Dillon este o expresie grațioasă a neliniștii prin care trec cercurile guvernante ale S.U.A. în legătură cu uriașele realizări ale economiei Uniunii Sovietice și cu perspectivele dezvoltării ei gigantice în cadrul planului septenal de dezvoltare a economiei naționale. Recunoscînd influența exercitată de exemplul Uniunii Sovietice asupra țărilor care pășesc pe calea independenței naționale, Dillon a declarat că S.U.A. „trebuie să preîntîmpine”, trecerea țărilor slab dezvoltate în lagărul socialist.

Dillon a recunoscut că dacă economia S.U.A. va continua să se dezvolte în ritmul de acum, Uniunea Sovietică va ajunge din urmă și va depăși Statele Unite în perioada istorică imediat următoare. „Nu se poate nega, a spus

Lucrări muzicale rominești distinsse la concursul de la Viena

VIENA 12 (Agerpres). — Între 1 și 5 iunie s-a intrunît la Viena juriul internațional al concursului de creație muzicală din cadrul celui de-al 7-lea Festival mondial al tineretului și studenților pentru pace și prietenie.

Juriul a examinat 177 de lucrări prezentate la concurs din 18 țări.

La grupa „Cîntecele Festivalului” premiul I a fost acordat compozitorului Marcel Rubin (Austria), Aleksandr Solominov (U.R.S.S.), Sergiu Sarchizov (R. P. Română). Compozitorul român a obținut premiul I pentru lucrarea intitulată „Cîntărești păcii”. Lucrarea compozitorului român Laurențiu Profeta „Trenul prieteniei” a fost distinsă cu o diplomă de onoare.

el, că economia Sovietelor se dezvoltă în prezent mai rapid decît economia S.U.A.”

WASHINGTON 12 (Agerpres). — După cum relatează agenția United Press International, cunoscutul atomist constructor de rachete din S.U.A., dr. Werber von Braun, a declarat în cadrul unei cuvîntări roșite la Golegiul militar din Pennsylvania că Statele Unite ale Americii se găsesc în urma Uniunii Sovietice în domeniul astronomic și că această rămînire în urmă a S.U.A. „nu poate fi lichidată într-o săptămîna, ci vor fi necesari mai mulți ani de eforturi excepționale.”

Referindu-se la dezvoltarea astronomică în U.R.S.S., el a menționat posibilitatea ca sovieticii să reușească să ajungă în Lună și în alte planete înainte S.U.A. care se vor găsi „înconjurate de mai multe planete pe care va flutura steagul roșu cu seceră și ciocanul”.

Greva marinarilor din flota comercială italiană ia amploare

ROMA 12 (Agerpres). — Agenția France Presse relatează că greva generală a marinarilor din flota comercială italiană, începînd din seara zilei de 11 iunie au fost paralizate toate liniile maritime naționale.

Capitania porturilor din Italia și conducerea societăților armatorilor au interzis organizatorilor sindicali accesul în porturi și în incinta acestor societăți și au ordonat debarcarea lor de pe vase.

Agenția relatează că în urma grevelor marinarilor din flota comercială italiană, începînd din seara zilei de 11 iunie au fost paralizate toate liniile maritime naționale.

Capitania porturilor din Italia și conducerea societăților armatorilor au interzis organizatorilor sindicali accesul în porturi și în incinta acestor societăți și au ordonat debarcarea lor de pe vase.

Ce gîndește englezul de rînd

GORDON SCHAFER
președinte Comitetului englez pentru apărarea păcii

de pași practici spre realizarea unui acord. Oamenii înțeleg primejdia pe care o implică reîntoarcerea trepădă la putere a foștilor nazisți în Germania occidentală și planurile după care R. F. Germană trebuie să primească arme nucleare. Faptul că Republica Democrată Germană este reprezentată la conferința de la Geneva o mai bună înțelegere a esenței problemei germane și mai ales a Berlinului occidental.

Acum nimeni nu mai la în serios „pachetul de propuneri” occidental. În prezent este clar pentru toți că încercările de a dicta condiții Republicii Democrată Germană sînt sortite eșecului.

În centrul atenției partizanilor păcii din Anglia se află acum grandiosul marș organizat pentru 28 iunie de comitetul englez pentru apărarea păcii. Toate păturile populației ne sprijină în organizarea acestei manifestații de masă, pentru pace, împotriva primejdiei războiului.

Opinia publică cere o reglementare generală a problemelor litigioase. Convorbirile prilejuite de călătoria la Moscova a primului ministru Macmillan și a marșalului Montgomery, acordul comercial anglo-sovietic și îmbunătățirea generală a relațiilor între aceste țări — toate acestea au arătat utilitatea tratativelor și înțelegerii.

În această atmosferă nouă, propaganda războiului rece și-a pierdut eficacitatea. Oamenii sînt convinși că realizarea unui acord asupra Germaniei și în alte probleme este pe deplin posibilă și cer de la conducătorii lor inițiative în această direcție.

Aproape majoritatea oamenilor nu se îndoiesc că Adenauer este cea forță a răului care acționează în culte și că el face tot posibilul pentru a-l influența pe președintele Eisenhower și pe președintele De Gaulle o să nu se facă nici un fel

Un aspect al „marșului pentru viață” organizat recent de tineretul londonez în cartierul West End. Pe pancarte este scris: „Puneți capăt războiului rece”, „Conferința la nivel înalt pentru pacea lumii”, „Nici un fel de arme nucleare pentru Germania”, „Interzicți bomba singeroasă”.

